

Омбудсман України
Ombudsman of Ukraine

ЦЕНТР З ДОСТУПУ
ДО ІНФОРМАЦІЇ

**ЗВІТ
ПРО МОНІТОРИНГ СТАНУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
2026 РОКУ**

Омбудсман України
Ombudsman of Ukraine

**ЦЕНТР З ДОСТУПУ
ДО ІНФОРМАЦІЇ**

Олексіюк Т. О., Кабанов О. М.

Звіт про моніторинг стану забезпечення інформаційних прав в умовах воєнного стану 2026 року. Київ, 2026, 48 с.

Публікація підготовлена в межах проєкту «Права людини для України, фаза II», який виконується Програмою розвитку ООН (UNDP) в Україні та фінансується Міністерством закордонних справ Данії до 2026 року.

Думки, висновки чи рекомендації належать авторам та упорядникам цього видання і не обов'язково відображають погляди Міністерства закордонних справ Данії, Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй чи інших агенцій ООН.

ІЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
РОЗДІЛ І.	
УСНІ ЗАПИТИ ТА ЗВЕРНЕННЯ	7
Аналіз за ключовими компонентами оцінки (дані моніторингу 2026 року)	8
Типові проблеми та порушення у 2026 році	11
РОЗДІЛ ІІ.	
ПИСЬМОВІ ЗАПИТИ ТА ЗВЕРНЕННЯ	12
Аналіз за ключовими компонентами оцінки (дані моніторингу 2026 року)	13
Типові проблеми та порушення у 2026 році	16
РОЗДІЛ ІІІ.	
ПРАВО НА ОСОБИСТИЙ ПРИЙОМ І ДОТРИМАННЯ ІНШИХ ПОХІДНИХ ПРАВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ РОЗГЛЯДОМ ЗВЕРНЕННЯ	17
Аналіз за ключовими компонентами оцінки (дані моніторингу 2026 року)	18
Типові проблеми та порушення реалізації права на особистий прийом та інших похідних прав, пов'язаних із розглядом звернення, зокрема й у режимі відеоконференції у 2026 році	22
Найкращі практики та приклади успішного впровадження дистанційних особистих прийомів громадян	23
РОЗДІЛ ІV.	
ОПРИЛЮДНЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ОФІЦІЙНИХ ВЕБСАЙТАХ	24
Аналіз за ключовими компонентами оцінки (дані моніторингу 2026 року)	25
Типові порушення та проблеми у 2026 році	33
ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ МОНІТОРИНГУ	34
Рекомендації суб'єктам владних повноважень за результатами моніторингу	37
Загальні рекомендації	38
Рейтинг органів державної влади й органів місцевого самоврядування за результатами моніторингу 2026 року	39
Двадцятка лідерів серед органів державної влади й органів місцевого самоврядування за результатами моніторингу у 2022–2026 роках	48

ПЕРЕДМОВА

В умовах тривалого повномасштабного російського вторгнення забезпечення інформаційних прав залишається одним із важливих показників спроможності держави гарантувати права людини, підтримувати відкритість публічної влади та забезпечувати належну комунікацію з громадянами.

Воєнний стан об'єктивно створює додаткові безпекові ризики та може зумовлювати необхідність обмеження доступу до окремої інформації. Водночас такі обмеження мають залишатися законними, необхідними та пропорційними відповідній загрозі. Сам факт дії правового режиму воєнного стану не звільняє органи державної влади й органи місцевого самоврядування від обов'язку забезпечувати реалізацію інформаційних прав громадян у межах, визначених Конституцією та законами України.

Суттєвого значення це набуває в контексті європейської інтеграції України. Відкритість органів публічної влади, доступність інформації про їхню діяльність, ефективні механізми взаємодії з громадянами та належне обґрунтування обмежень доступу є невід'ємними складовими демократичного врядування, верховенства права та підзвітності держави.

Особливу роль у забезпеченні інформаційних прав відіграють органи виконавчої влади й органи місцевого самоврядування, діяльність яких безпосередньо пов'язана із повсякденними потребами громадян. Вони повинні забезпечувати громадянам можливість швидко звернутися до органу влади, подати інформаційний запит, отримати повну і своєчасну відповідь, реалізувати право на особистий прийом та знайти необхідну суспільно важливу інформацію на офіційному вебсайті, що має особливе значення саме в умовах воєнного стану.

Щорічний моніторинг спрямований на оцінювання того, наскільки органи державної влади й органи місцевого самоврядування дотримуються вимог законодавства у сфері доступу до публічної інформації та розгляду звернень громадян, а також на виявлення основних тенденцій, проблем і позитивних практик. Результати моніторингу дають змогу оцінити не лише формальне виконання вимог законодавства, а й фактичну доступність механізмів реалізації інформаційних прав для громадянина. Отримані дані можуть бути використані для удосконалення правозастосовної практики, підготовки рекомендацій органам влади, планування навчальних і просвітницьких заходів та посилення інституційної спроможності у сфері забезпечення інформаційних прав.

У 2026 році моніторинг стану забезпечення інформаційних прав проводиться вже п'ятий рік поспіль. Це дає можливість не лише оцінити стан дотримання відповідних прав у поточному році, а й простежити зміни, що відбулися з 2022 року, визначити сталі позитивні практики, системні проблеми та сфери, у яких попередні рекомендації ще не були повною мірою реалізовані.

Моніторинг здійснено силами Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (бенефіціар моніторингу), двох експертів ПРООН у сфері інформаційних прав (координатори моніторингу) та відібраної команди професійних моніторів відповідно до спеціально розробленої Методології в рамках проекту «Інформаційні права в дії: зміцнення спроможностей України щодо гарантування інформаційних прав у кризовий період (фаза II)».

ПЕРЕДМОВА

Із результатами моніторингу за 2022–2025 роки можна ознайомитися, перейшовши за QR-кодами:

2022 рік

2023 рік

2024 рік

2025 рік

Методологія моніторингу визначає алгоритм перевірки стану дотримання таких компонентів інформаційних прав громадян України:

- 1 **Право на подання усного інформаційного запиту й усного звернення**, включно з наявністю та безперебійним функціонуванням офіційних каналів телефонного зв'язку, можливістю фактичного подання і реєстрації запиту або звернення, дотриманням вимог щодо обсягу персональних даних, які запитуються у громадянина, а також своєчасністю, повнотою та належністю наданої відповіді.
- 2 **Право на подання письмового інформаційного запиту та письмового звернення**, зокрема можливість їх подання електронними засобами, дотримання встановлених законом строків чи продовження строку розгляду, повнота й обґрунтованість відповідей.
- 3 **Право на особистий прийом громадян і дотримання похідних прав**, пов'язаних із розглядом звернення (стаття 18 Закону України «Про звернення громадян»), включно з перевіркою оприлюднення інформації про порядок і графік прийому, фактичної можливості записатися на прийом, а також можливості проведення особистого прийому у дистанційному форматі за допомогою засобів відеозв'язку, як альтернативного способу забезпечення безпосередньої комунікації громадянина з керівництвом органу влади в умовах воєнного стану.
- 4 **Оприлюднення публічної інформації на офіційних вебсайтах**, зокрема й інформації, обов'язковість оприлюднення якої передбачена Законом України «Про доступ до публічної інформації», а також окремих категорій суспільно необхідної інформації. Під час оцінювання офіційних вебресурсів враховувалися не лише наявність відповідної інформації, а й її актуальність, повнота, навігаційна доступність, а також наявність дати їх оприлюднення чи оновлення.

Методологія моніторингу 2026 року спрямована на оцінювання не лише формального виконання органами державної влади й органами місцевого самоврядування вимог законодавства у сфері інформаційних прав, а й фактичної можливості громадянина скористатися передбаченими законом механізмами взаємодії з органами публічної влади.

ПЕРЕДМОВА

Об'єкти моніторингу – 200 розпорядників публічної інформації з усіх областей України:

- обласні військові адміністрації та Київська міська військова адміністрація (25 об'єктів);
- районні військові адміністрації (102 об'єкти);
- міські ради (73 об'єкти).

Військові адміністрації відібрано за регіональним принципом. Перед включенням міських рад до переліку об'єктів моніторингу було з'ясовано інформацію щодо їхнього функціонування з огляду на потенційне наближення до зони ведення бойових дій. Також перевірялося, чи не перебуває відповідний населений пункт, де розташовувалася така установа, в окупації. Усі об'єкти моніторингу погоджено Секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен монітор здійснював оцінювання результатів моніторингу призначеного йому / їй об'єкта: проводив дослідження та заповнював відповідні онлайн-анкети, додаючи матеріали на підтвердження оцінки. Щоб гарантувати репрезентативність, координатори здійснюють перевірку оцінок моніторів.

Моніторинговий період у 2026 році зі збору первинних даних тривав упродовж червня – серпня 2026 року.

РОЗДІЛ І. УСНІ ЗАПИТИ ТА ЗВЕРНЕННЯ

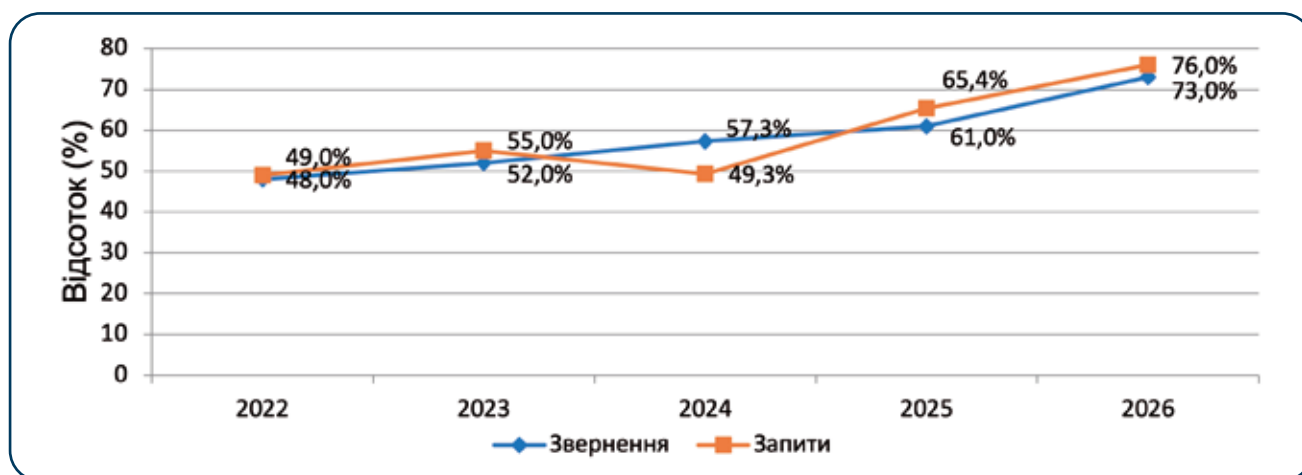
Право на усне звернення та подання усного інформаційного запиту в умовах воєнного стану, як і раніше, залишається часто використовуваним і найбільш оперативним каналом комунікації громадян з органами державної влади та місцевого самоврядування.

Право громадянина звернутися до органу державної влади або органу місцевого самоврядування в усній формі гарантоване статтею 5 Закону України «Про звернення громадян». Усне звернення може бути викладене під час особистого прийому або за допомогою засобів телефонного зв'язку через визначені контактні центри, телефонні гарячі лінії та інші канали зв'язку й підлягає реєстрації відповідною посадовою особою. Можливість подання інформаційного запиту в усній формі передбачена також статтею 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації». Відповідно до статей 14 та 16 цього Закону розпорядники публічної інформації повинні організувати прийом запитів, зокрема тих, що надходять усно за допомогою телефонного зв'язку або під час безпосереднього звернення особи.

Результати дослідження (Графік 1.0) демонструють загальну позитивну, хоча й нерівномірну, динаміку забезпечення прав на подання усних звернень та інформаційних запитів в усній формі у 2022–2026 роках: із 48 % у 2022 році до 73 % у 2026 році. Водночас наявність позитивної кількісної динаміки не виключає окремих проблем із фактичним прийняттям і реєстрацією усних звернень та інформаційних запитів в усній формі, що потребує окремого якісного аналізу.

Найбільш помітне зростання відбулося саме у 2026 році – на 12 відсоткових пунктів порівняно з попереднім роком. Динаміка забезпечення права на подання інформаційних запитів в усній формі була менш рівномірною. Показник зріс із 49 % у 2022 році до 76 %, що є найвищим значенням за весь період моніторингу.

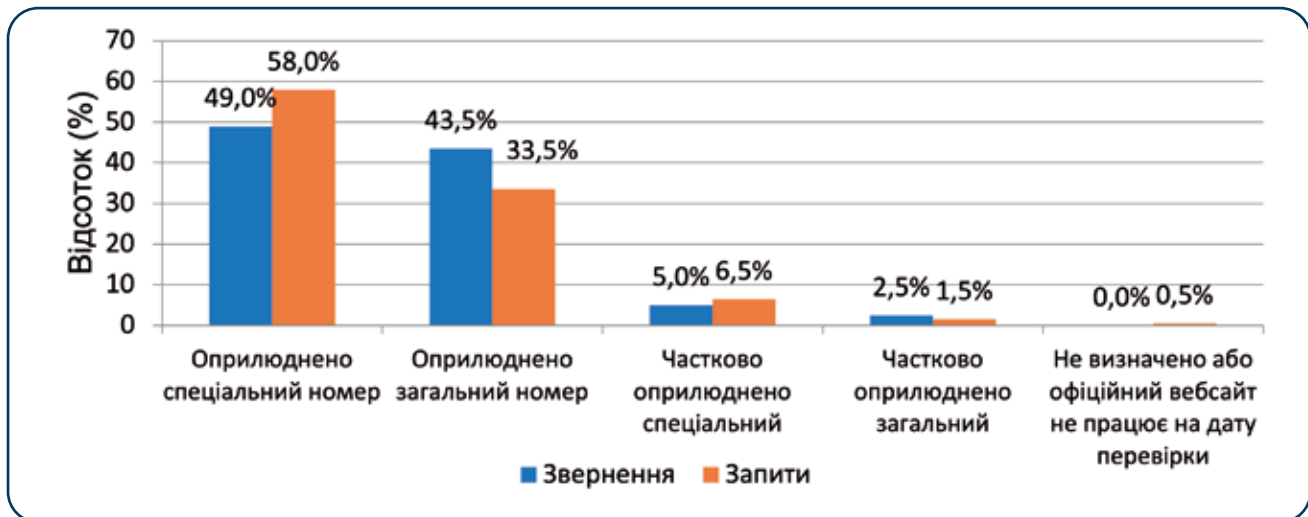
Таким чином, результати п'ятирічного моніторингу, попри складні умови роботи через війну, свідчать про стале загальне покращення доступності усних форм комунікації громадян з органами влади. Водночас наявність позитивної кількісної динаміки не виключає окремих проблем із фактичним прийняттям та реєстрацією усних запитів і звернень, які потребують окремого якісного аналізу.

Графік 1.0. Динаміка стану забезпечення прав на усні запити та звернення у 2022–2026 роках у відсотках до загальної кількості об'єктів у відповідний рік

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Оприлюднення номерів для зв'язку (Графік 1.1). Абсолютна більшість об'єктів моніторингу оприлюднює телефонні номери, однак спеціально виділені телефони для подання усних запитів і звернень визначені не в усіх суб'єктів владних повноважень. Найбільш масовою проблемою залишається неможливість додзвонитися до органів влади.

Графік 1.1. Стан оприлюднення спеціальних номерів для подання усних запитів та звернень у 2026 році

Можливість подати усне звернення та усний запит (Графік 1.2). Суттєвою проблемою залишається достатньо високий відсоток відмов у прийнятті усних звернень і запитів на інформацію в усній формі посадовими особами суб'єктів владних повноважень через їхню низьку кваліфікацію або ігнорування дзвінків.

Монітори фіксували випадки, коли вказані на офіційних вебсайтах номери не працювали, постійно перебували за межами дії мережі або на дзвінки ніхто не відповідав протягом кількох днів. Деякі номери виявлялися телефонами факсів, інших структурних підрозділів (наприклад, центрів надання адміністративних послуг або відділів житлово-комунального господарства) або особистими мобільними номерами працівників, які були тимчасово відсутні.

Монітори відзначають випадки зверхнього, саркастичного або експресивного спілкування з боку представників об'єктів моніторингу, які приймали дзвінки. Іноді посадові особи відмовляються називати своє прізвище та посаду, реагуючи на таке прохання з підозрою.

Водночас у багатьох випадках посадові особи, які приймали дзвінок, виявляли ініціативу, допомагаючи моніторам коректно сформулювати їхній запит для отримання найбільш точної інформації, і безперешкодно повідомляли вхідний реєстраційний номер одразу під час розмови.

Зі слів моніторів загальна тональність спілкування під час забезпечення інформаційних прав в усній формі свідчить, що прийом усних запитів і звернень залишається некомфортним для багатьох посадових осіб об'єктів моніторингу.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

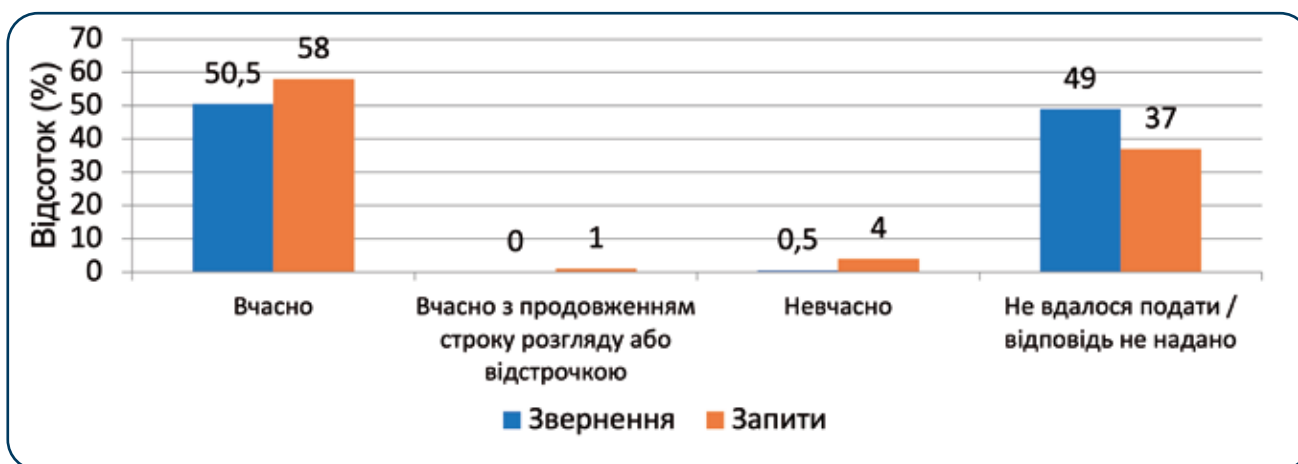
З одного боку, спостерігається певне покращення у функціонуванні спеціальних телефонних ліній та готовності окремих органів оперативно вирішувати питання громадян, використовуючи сучасні інструменти відеозв'язку й демонструючи високий рівень клієнтоорієнтованості, швидку реєстрацію звернень і конструктивний діалог за участю перших осіб.

З другого боку, істотною проблемою залишається неприйнятне, часом конфліктне спілкування з боку працівників, які приймають дзвінки, на етапі первинного контакту, оскільки вони не розрізняють належним чином правові механізми, передбачені законами України «Про звернення громадян» та «Про доступ до публічної інформації». Поширена практика примушення моніторів переведення комунікації у письмову площину та збір надмірних персональних даних для реєстрації запиту чи звернення.

Графік 1.2. Стан забезпечення прав на подання усних запитів та звернень у 2026 році

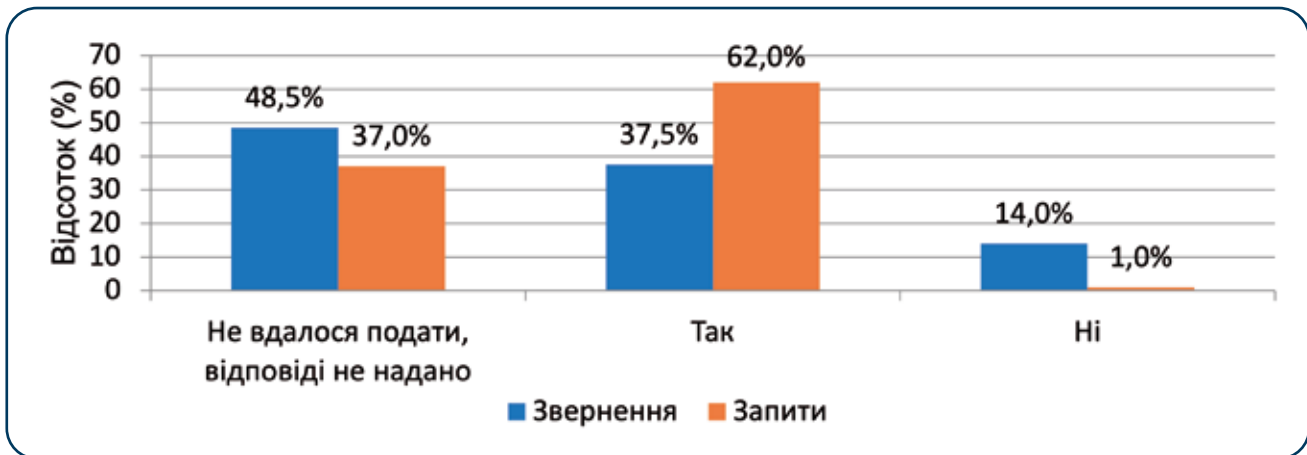
Своєчасність надання відповідей (Графік 1.3). Серед тих запитів і звернень, які все ж вдалося подати в усній формі, рівень дотримання строків для надання відповідей (30 днів для звернень та 5 днів для запитів) є загалом високим.

Графік 1.3. Своєчасність надання відповідей на усні запити та звернення у 2026 році

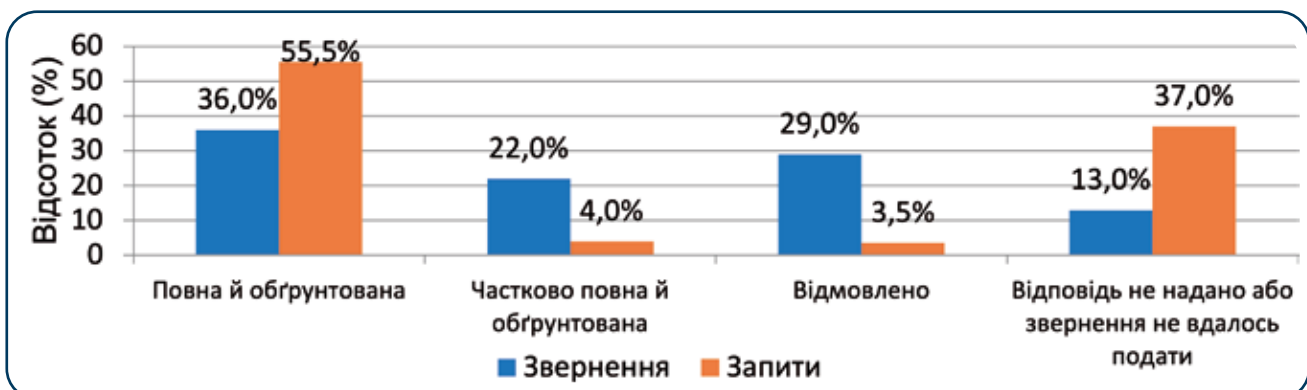
АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Дотримання бажаної форми та повнота (Графіки 1.4 та 1.5). Щодо дотримання вимог про бажану форму й повноту відповідей на усні звернення та запити в усній формі у 2026 році серед недоліків фіксувалися неповні відповіді (а саме відповіді, які не охоплюють усіх питань, поставлених у запиті чи зверненні, або відповідей не по суті запиту чи звернення), відсутність передбачених законом реквізитів і необґрунтовані відмови. За інформацією моніторів, у практиці органів влади продовжують траплятися формальні відповіді, перевантажені цитуванням нормативно-правових актів, але без чіткого висновку щодо конкретного питання громадянина.

Графік 1.4. Стан надання відповідей на усні запити та звернення у 2026 році

Повнота відповідей на усні інформаційні запити та звернення у 2026 році залишається на задовільному рівні. Водночас якість реагування на усні звернення залишається постійно гіршою порівняно з усними запитами. Зі 126 відповідей (55,5 %) на усні запити 111 містили всю запитувану інформацію. Лише 8 відповідей були неповними, а 7 – абсолютно не по суті. Щодо звернень – 72 (36 %) відповіді стосувалися задоволення прохання, 44 (22 %) – часткового задоволення, а 58 (29 %) містили відмову, у більшості випадків необґрунтовану.

Графік 1.5. Повнота й обґрунтованість відповідей на усні запити та звернення у 2026 році

ТИПОВІ ПРОБЛЕМИ ТА ПОРУШЕННЯ У 2026 РОЦІ

- Неналежна робота каналів зв'язку. Близько чверті органів влади не відповідають на дзвінки протягом трьох робочих днів, що вказує на неактуальність оприлюднених номерів або системне нехтування комунікацією з громадянами (монітори враховували наявність повітряних тривог і не здійснювали дзвінків під час тривоги у відповідному регіоні).
- Відмова від реєстрації. Посадовці безпідставно вимагають від громадян направляти звернення та запити виключно в письмовій формі (понад 18 % прямих відмов), порушуючи гарантоване законом право на вибір форми подання звернень і запитів, зокрема і в усному форматі.
- Відмови надавати реєстраційні дані. Навіть при успішному поданні усних звернень та інформаційних запитів в усній формі, значна кількість службовців відмовляється повідомити громадянину реєстраційний (вхідний) номер (53 відмови щодо звернень та 43 щодо запитів), що унеможлиблює подальше відстеження його розгляду.
- Часткове або некоректне інформування на сайті. 5–8 % установ вказують неповні номери телефонів (наприклад, стаціонарні міські номери без зазначення коду країни та міжміського коду), що робить неможливим дзвінок із мобільного чи з іншої області.
- Низька професійна кваліфікація. Як і минулого року, зафіксовано численні випадки, коли посадова особа, яка відповідає на дзвінок, не володіє базовими знаннями профільного законодавства, необхідними для прийняття усних звернень та інформаційних запитів в усній формі.

Таким чином, технічна можливість приймати усні запити та звернення вже не є головною проблемою. Якість реалізації цього права дедалі більше залежить від належної правової підготовки, комунікативних навичок і персональної відповідальності працівників, які здійснюють первинний прийом громадян. З одного боку, спостерігається покращення технічної доступності відповідних каналів комунікації, зокрема функціонування спеціальних телефонних ліній та загальної можливості додзвонитися до органу влади. Це свідчить про поступове зміцнення організаційної спроможності розпорядників приймати усні запити та звернення. З другого боку, працівники загальних відділів або інші посадові особи, які першими відповідають на телефонний дзвінок, нерідко недостатньо обізнані з гарантіями, передбаченими законами України «Про звернення громадян» і «Про доступ до публічної інформації». Наслідком цього стають необґрунтовані вимоги перевести усну комунікацію у письмову форму, звернутися електронною поштою або надати надмірний обсяг персональних даних.

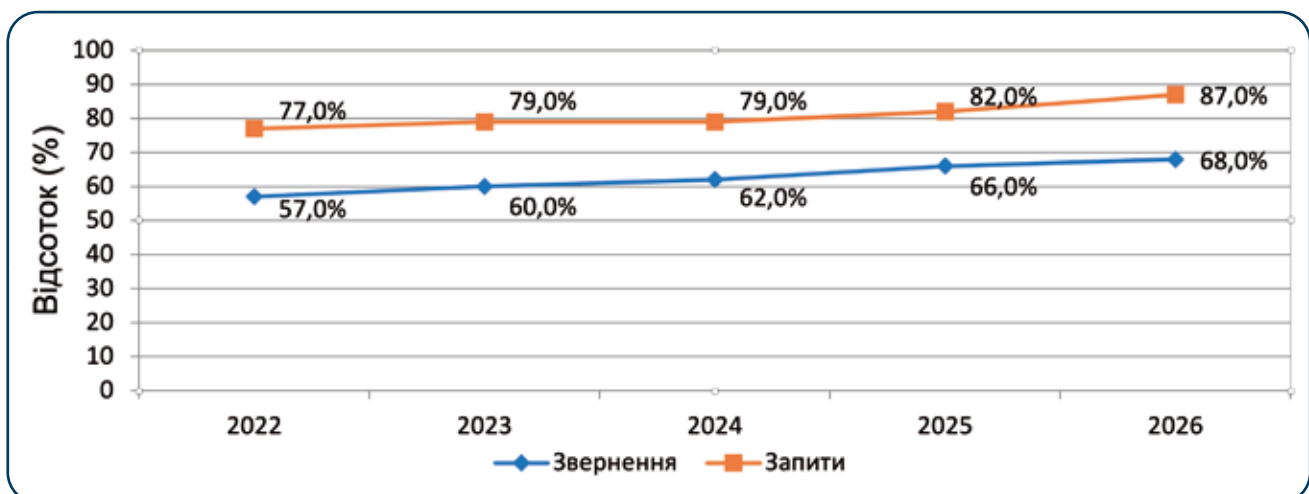
Отже, відсутність чітких внутрішніх алгоритмів дій, єдиних стандартів прийому та реєстрації усних форм комунікації, а також недостатня культура професійного й етичного спілкування в окремих органах продовжують створювати необґрунтовані бар'єри для громадян. Тому подальше покращення цього напрямку потребує не стільки розширення технічної інфраструктури, скільки впровадження зрозумілих процедур і системного навчання працівників, які безпосередньо спілкуються із громадянами.

РОЗДІЛ II. ПИСЬМОВІ ЗАПИТИ ТА ЗВЕРНЕННЯ

Право на направлення письмового запиту на інформацію або звернення громадянина в умовах сучасного цифрового суспільства реалізується переважно через використання електронної пошти та спеціалізованих електронних форм. Це право гарантоване частиною третьою статті 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації» та статтею 5 Закону України «Про звернення громадян», які визначають електронну пошту як один із легітимних й обов'язкових каналів комунікації між суб'єктами владних повноважень і громадянами. У цьому розділі аналізується рівень якості опрацювання письмових інформаційних запитів і звернень громадян, поданих електронною поштою, порівняно з тенденціями попередніх циклів моніторингу.

Результати моніторингу за 2026 рік (Графік 2.0) свідчать про стабільне зростання рівня якості опрацювання суб'єктами владних повноважень запитів і звернень, поданих у письмовій формі через електронну пошту, однак помітним є той факт, що рівень забезпечення права на письмовий запит упродовж усього періоду залишається вищим, ніж відповідний показник щодо письмових звернень громадян. Рівень забезпечення права на письмовий інформаційний запит зріс із 77 % у 2022 році до 79 % у 2023–2024 роках, 82 % у 2025 році та 87 % у 2026 році. Отже, за п'ять років цей показник збільшився на 10 відсоткових пунктів, а найбільш помітне зростання протягом останнього року становило 5 відсоткових пунктів. Тим часом показник забезпечення права на письмове звернення також послідовно зростав: із 57 % у 2022 році до 60 % у 2023 році, 62 % у 2024 році, 66 % у 2025 році та 68 % у 2026 році. Загальне зростання за п'ять років становить 11 відсоткових пунктів, хоча у 2026 році темп покращення був меншим лише на 2 відсоткові пункти порівняно з попереднім роком.

Таким чином, результати п'ятирічного моніторингу свідчать про послідовне покращення доступності механізмів реалізації інформаційних прав, зокрема через подання письмових інформаційних запитів та звернень громадян електронною поштою. Водночас збереження різниці у 19 відсоткових пунктів між показниками запитів (87 %) і звернень (68 %) у 2026 році вказує на необхідність подальшого вдосконалення саме практики прийому та розгляду письмових звернень громадян.

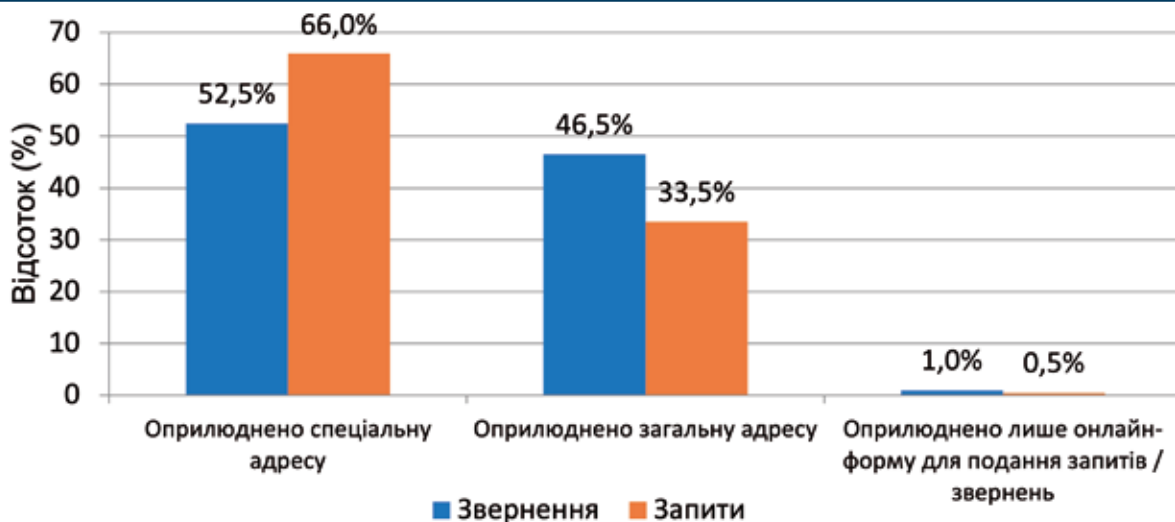
Графік 2.0. Динаміка стану забезпечення прав на письмові запити та звернення у 2022–2026 роках у відсотках до загальної кількості об'єктів у відповідний рік

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

На першому етапі оцінювалася наявність на офіційному вебсайті об'єкта моніторингу спеціальної або загальної електронної адреси, за якою громадянин може подати інформаційний запит чи звернення. У 2026 році більшість об'єктів моніторингу оприлюднили спеціальні електронні адреси для подання письмових запитів і звернень: 66 % — для запитів та 52,5 % — для звернень. Загальні електронні адреси використовувалися у 33,5 % випадків для запитів і 46,5 % — для звернень. Лише в поодиноких випадках відповідну адресу не було оприлюднено або вебсайт не працював на дату моніторингу.

Водночас слід відзначити проблеми, які прямо впливають на доступність такої інформації:

- **публікація електронних адрес у форматі фотографій:** кілька об'єктів моніторингу оприлюднили свої офіційні електронні адреси на сайті не як текст, а як зображення, що негативно впливає на здатність ознайомитися з інформацією для осіб з порушеннями зору;
- **публікація прихованих електронних адрес «»:** в окремих випадках адреси електронної пошти на сайтах були приховані налаштуваннями безпеки сайту (Cloudflare), через що замість пошти відображався надпис , який пересічному користувачу складно розкодувати.

Графік 2.1. Стан визначення спеціальних електронних адрес для письмових запитів і звернень у 2026 році

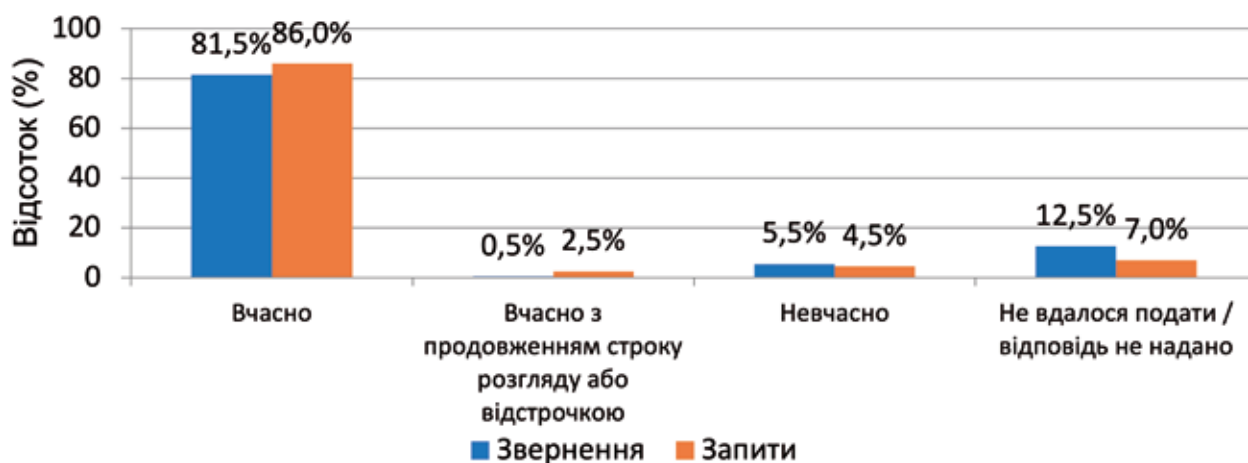
У 2026 році письмові запити та звернення переважно успішно подавалися електронною поштою: 68 % запитів і 55,5 % звернень було направлено на спеціально визначені адреси. На загальні електронні адреси було подано 31,5 % запитів і 43 % звернень, а ще 1 % звернень — на адресу органу, знайдену в соціальних мережах. Випадки, коли подати документ не вдалося, були поодинокими — 0,5 % для запитів і 0,5 % для звернень.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Графік 2.2. Можливість подати звернення на визначені електронні скриньки для звернень і запитів у 2026 році

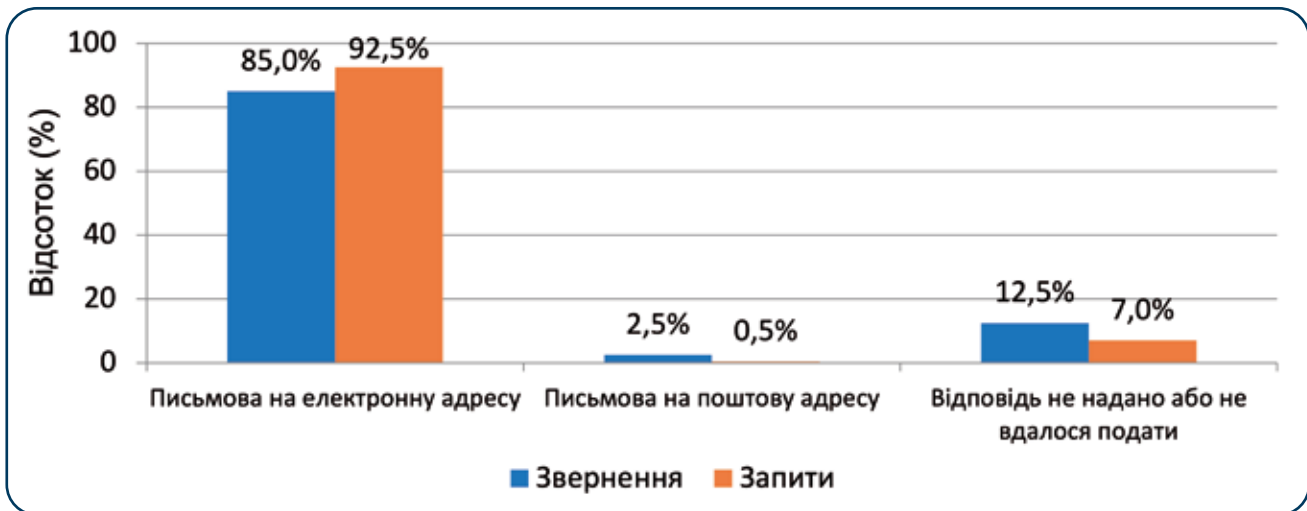
Як і в попередні моніторингові періоди загальний рівень своєчасності надання відповідей на письмові запити та звернення (Графік 2.3) перебуває на високому рівні, водночас варто зауважити на необґрунтованості продовжень строків розгляду окремими розпорядниками без дотримання вимог законодавства.

Графік 2.3. Своєчасність надання відповідей на письмові запити та звернення у 2026 році

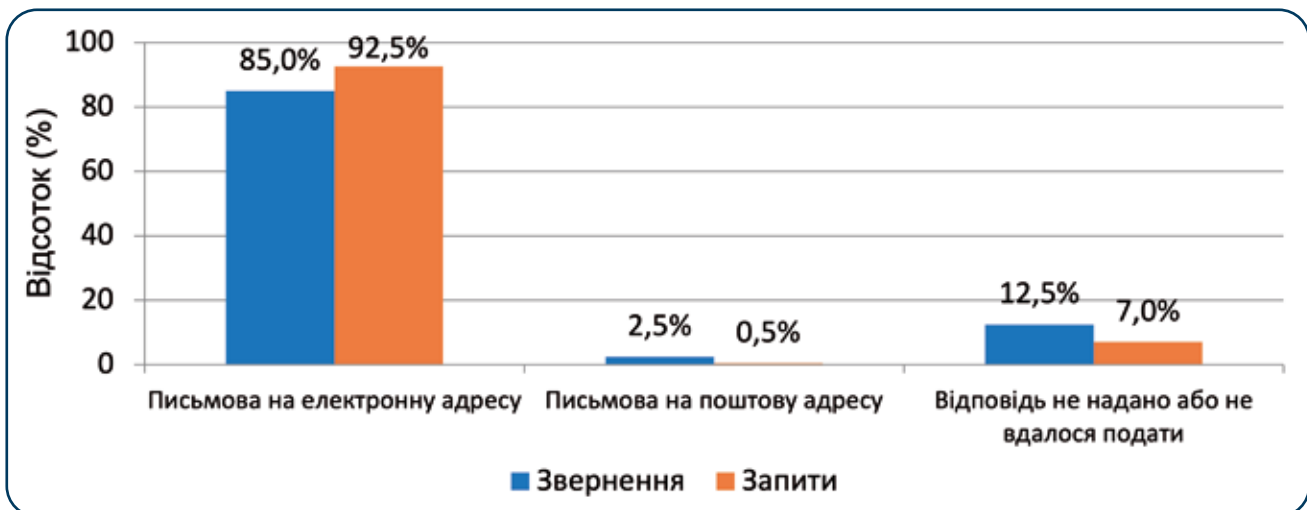
Форма надання відповідей (Графік 2.4). Фактично всі об'єкти моніторингу, до яких вдалося подати письмові запити та звернення, надали відповіді в електронній формі. Водночас були зафіксовані випадки, коли відповіді надсилали в паперовій формі на поштову адресу, що спричиняло затримки з їхнім надходженням до громадян через нестабільну роботу поштового зв'язку.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Графік 2.4. Форма надання відповідей на письмові запити та звернення у 2026 році

Якість надання відповідей на письмові запити та звернення у 2026 році (Графік 2.5), як і в попередні роки, залишається на задовільному рівні. Головною проблемою, яка впливає на оцінку, залишається ігнорування окремих питань запитів чи звернень або надання необґрунтованих відмов.

Графік 2.5. Повнота й обґрунтованість відповідей на письмові запити та звернення у 2026 році

ТИПОВІ ПРОБЛЕМИ ТА ПОРУШЕННЯ У 2026 РОЦІ

Попри загальну позитивну динаміку, під час моніторингу 2026 року було виявлено низку типових проблем у роботі суб'єктів владних повноважень щодо якості опрацювання письмових інформаційних запитів і звернень громадян, поданих електронною поштою:

- Помилки у розмежуванні інформаційних запитів і звернень громадян. У низці випадків розпорядники застосовували Закон України «Про звернення громадян» до запитів на публічну інформацію. Така підміна правового механізму призводила до ненадання відповіді по суті та безпідставного збільшення строків розгляду.
- Порухення строків і необґрунтоване їх продовження. Зафіксовано випадки недотримання п'ятиденного строку розгляду запитів на інформацію, а також автоматичного продовження строків розгляду звернень до 45 днів без належного юридичного обґрунтування.

Повне ігнорування письмової комунікації. 25 письмових звернень та 14 письмових

- інформаційних запитів залишилися без відповіді. Це є прямим порушенням обов'язку органу розглянути належним чином поданий документ і повідомити заявника або запитувача про результати його розгляду.

Неповні та не по суті відповіді. Значною залишається практика так званих «відписок», коли замість вирішення порушеного питання заявник отримує загальне роз'яснення або цитування нормативно-правових актів без чіткого висновку. За результатами моніторингу 48 % відповідей на звернення були неповними або мали переважно формальний характер.

- Формальне надання відповіді без фактичного надання запитуваної інформації. Зафіксовано 18 випадків, коли розпорядник формально відповів на інформаційний запит, однак не надав жодного із запитуваних документів і не навів належного правового обґрунтування такого обмеження.

Недотримання вимог до оформлення відповідей. У частині випадків відповіді надсилалися як звичайний текст у тілі електронного листа без належно оформленого документа, реєстраційного номера, дати, бланку або

- кваліфікованого електронного підпису відповідальної посадової особи.
- Використання неофіційних або неідентифікованих електронних адрес. До 25 % розпорядників надсилали відповіді не з офіційно визначених й оприлюднених електронних скриньок, а з персональних службових адрес виконавців або з адрес, які взагалі не зазначені на офіційному вебсайті. Це ускладнює ідентифікацію офіційної відповіді, подальшу комунікацію та належний облік документів.

У підсумку, основною проблемою комунікації через подання письмових інформаційних запитів і звернень громадян електронною поштою у 2026 році є вже не стільки технічна можливість власне направити запит чи звернення, скільки неналежна якість їх подальшого опрацювання. У сукупності зазначені вище недоліки свідчать про необхідність покращення внутрішніх процедур, які забезпечують належне опрацювання інформаційних запитів і звернень громадян, дотримання строків, повноту відповідей та належне оформлення офіційної відповіді.

РОЗДІЛ III. ПРАВО НА ОСОБИСТИЙ ПРИЙОМ І ДОТРИМАННЯ ІНШИХ ПОХІДНИХ ПРАВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ РОЗГЛЯДОМ ЗВЕРНЕННЯ

Право на особистий прийом є складовою конституційного права на звернення (стаття 40 Конституції України), додатково гарантованого Законом України «Про звернення громадян» та іншими законами України.

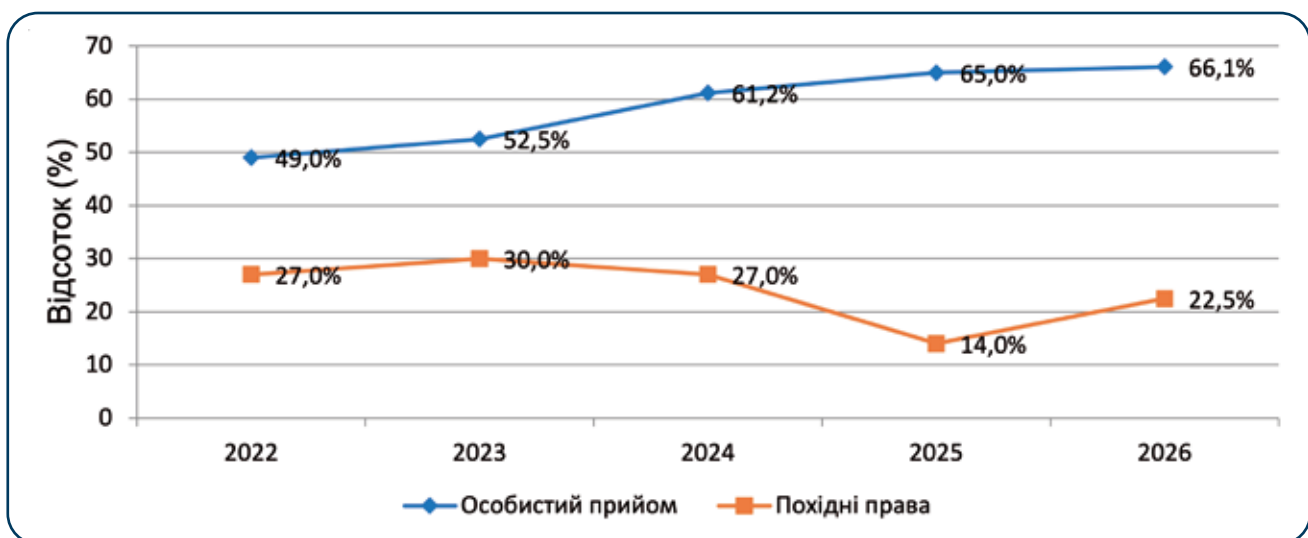
Відповідно до статті 22 Закону України «Про звернення громадян», керівники та інші посадові особи органів державної влади, місцевого самоврядування та підприємств зобов'язані проводити особистий прийом громадян. Крім того, стаття 18 цього Закону гарантує низку похідних прав, зокрема право заявника бути присутнім під час розгляду заяви, залучати свідків, ознайомлюватися з матеріалами перевірки та інші права.

Досвід попередніх років свідчить про суспільну важливість забезпечення та дотримання такого права, особливо в часи, коли здатність бути почутим державою нівелюється на фоні сигналів постійних повітряних тривог і вибухів.

У світлі змін до безпекових вимог, а також трансформації загроз у високотехнологічний формат, у 2026 році моніторинг включав новий вектор перевірки стану дотримання права на особистий прийом. Зокрема, акцент робився на здатності об'єктів моніторингу гарантувати таке право у дистанційному форматі (відеоконференції), як єдиного ефективного способу гарантування безпечного спілкування громадянина з державою. Утім, і цей спосіб реалізації права стикається із низкою викликів, таких як відключення світла, нестабільний мобільний та інтернет зв'язок.

Дані моніторингу за 2026 рік (Графік 3.0) свідчать про мінімальне покращення стану забезпечення права на особистий прийом і похідних прав, пов'язаних із розглядом звернень.

Порівняно з попередніми роками об'єкти моніторингу почали впроваджувати більше позитивних практик забезпечення цих прав з огляду на виклики воєнного часу. Особливо позитивною є тенденція до проведення особистого прийому за допомогою засобів відеоконференцзв'язку (Zoom, Google Meet), а також облаштування безпечних місць (укриттів) для офлайн-зустрічей.

Графік 3.0.

Динаміка стану забезпечення права на особистий прийом і похідних розгляду звернення прав у 2022–2026 роках у відсотках до загальної кількості об'єктів у відповідний рік

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Оприлюднення інформації щодо забезпечення права на особистий прийом (Графік 3.1). У межах цього критерію оцінюванню підлягав стан публікації порядку та графіку особистого прийому об'єктами моніторингу. На жаль, на п'ятий рік війни досі залишаються органи влади, які обмежили проведення особистих прийомів у зв'язку з дією правового режиму воєнного стану чи інших причин, та продовжують не публікувати відповідну інформацію.

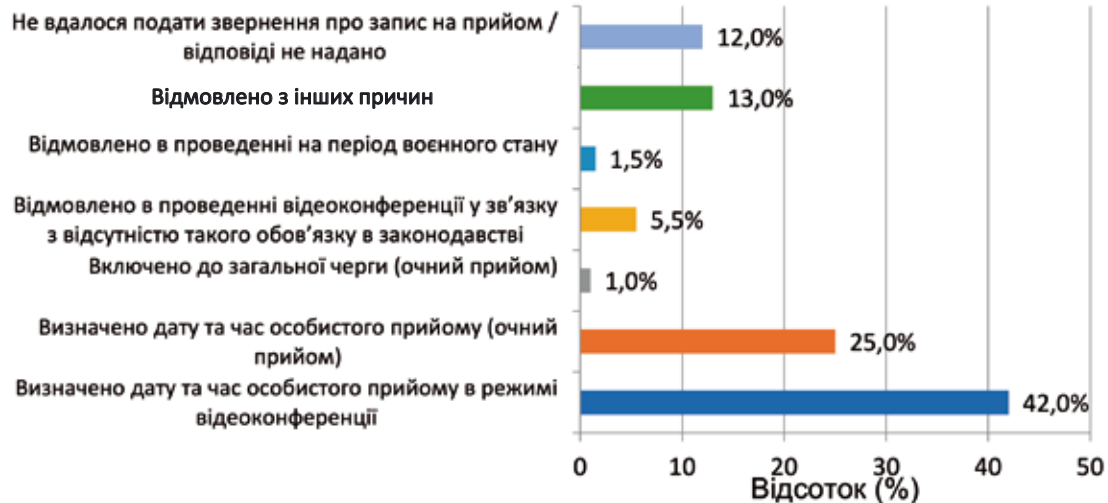
Графік 3.1. Стан оприлюднення інформації про графік і порядок проведення особистого прийому у 2026 році

Особливості гарантування права на особистий прийом у 2026 році (Графік 3.2). З огляду на складну безпекову ситуацію та неможливість гарантування органами державної влади й органами місцевого самоврядування безпеки громадян у своїх приміщеннях під час очного особистого прийому у 2026 році оцінювали спроможність об'єктів моніторингу забезпечувати особистий прийом із використанням дистанційної участі в режимі відеоконференції.

З метою ефективного використання інструменту особистого прийому моніторами, питання, які порушувалися під час особистого прийому, стосувалися реальних проблем відповідних територіальних громад, вирішення яких належало до сфери компетенції відповідного об'єкта моніторингу, а також могло мати позитивний вплив у разі задоволення.

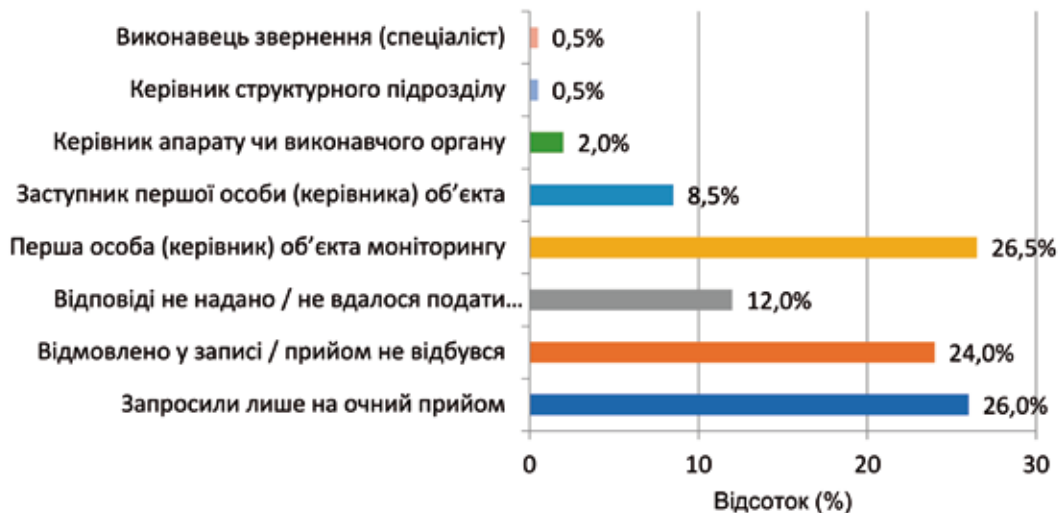
Монітори самостійно ініціювали прохання провести особистий прийом за допомогою сервісів відеоконференцій (наприклад, Zoom). Результати моніторингу засвідчили, що лише 42 % об'єктів моніторингу повністю адаптувалися до особливостей роботи в умовах війни. Значна частина об'єктів моніторингу використовує альтернативні канали зв'язку, зокрема засоби відеоконференцзв'язку (Zoom, Google Meet) та відеозв'язок через месенджери (WhatsApp, Viber). Окремі органи, хоча й відмовляли у проведенні особистого прийому в режимі відеоконференції, водночас запевняли моніторів, що мають облаштовані безпечні місця (укриття) для проведення очних зустрічей.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Графік 3.2. Стан забезпечення права на особистий прийом у 2026 році

Особа, яка проводила особистий прийом і результативність комунікації під час прийому (Графік 3.3). З усіх випадків задоволення дистанційного особистого прийому у 53 випадках прийом проводила безпосередньо перша особа (керівник органу влади), а у 17 випадках – заступник керівника. У тих випадках, де онлайн-прийом відбувся (75), абсолютна більшість (68) отримали запропоновані шляхи й алгоритм вирішення проблеми по суті, що свідчить про високу ефективність безпосередньої комунікації з керівництвом, якщо громадянину вдається її добитися.

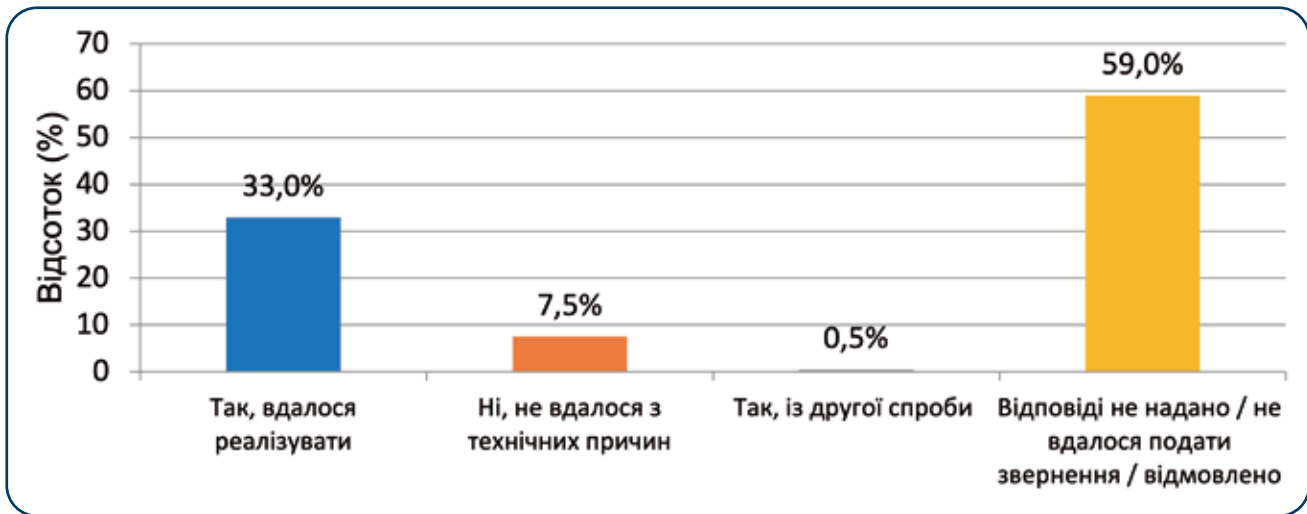

Графік 3.3. Особа, яка проводила особистий прийом у режимі відеоконференції у 2026 році

Право на особистий прийом в дистанційних режимах і формах участі. З огляду на системну просвітницьку роботу Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в частині забезпечення дистанційних форм особистого прийому ще з часів дії обмежень унаслідок пандемії COVID-19 органи виконавчої влади й органи місцевого самоврядування поступово вдосконалюють форми, методи та правове забезпечення проведення особистого прийому з урахуванням вимог до безпеки, інших факторів, які

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

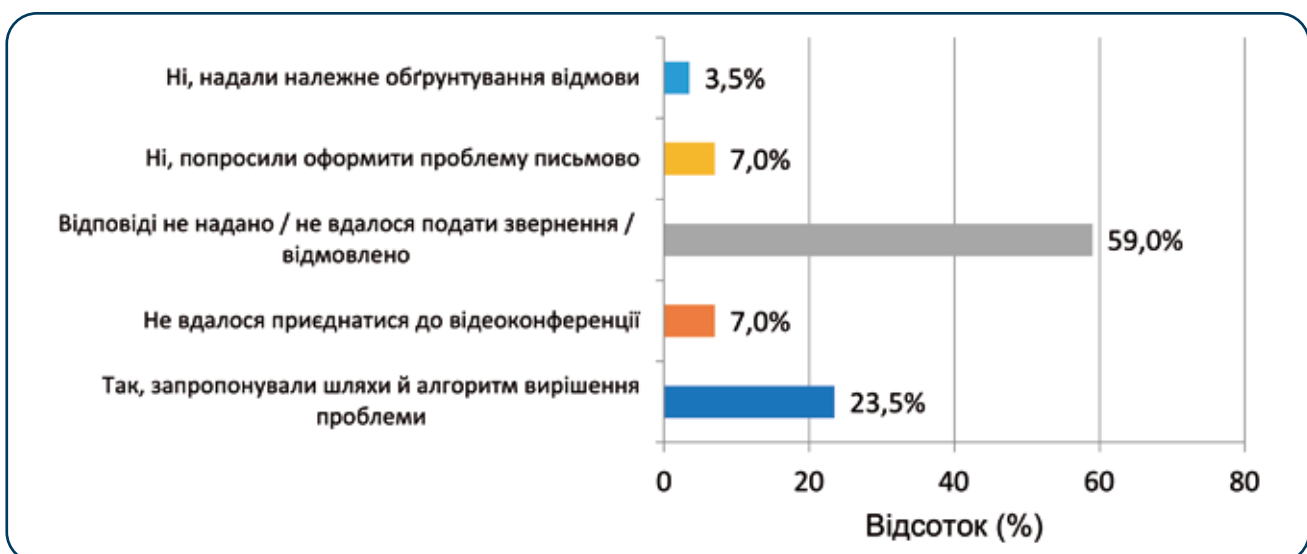
мають вплив унаслідок триваючої військової агресії Російської Федерації проти України. Типові рішення, які застосовують більшість об'єктів моніторингу, ґрунтуються на застосуванні відеоконференцій з використанням загальнодоступних приватних сервісів Zoom, Google Meet, Teams, а також месенджерів WhatsApp, Viber тощо.

Графік 3.4. Реалізація права на особистий прийом у режимі відеоконференції

Якість реагування посадових осіб на порушені питання під час особистого прийому в режимі відеоконференції. Оскільки усі подані моніторами звернення щодо запису на особистий прийом стосувалися реальних проблем у межах компетенції органів, значна кількість об'єктів моніторингу за результатами особистого прийому вжили належних заходів для їх усунення та вирішення.

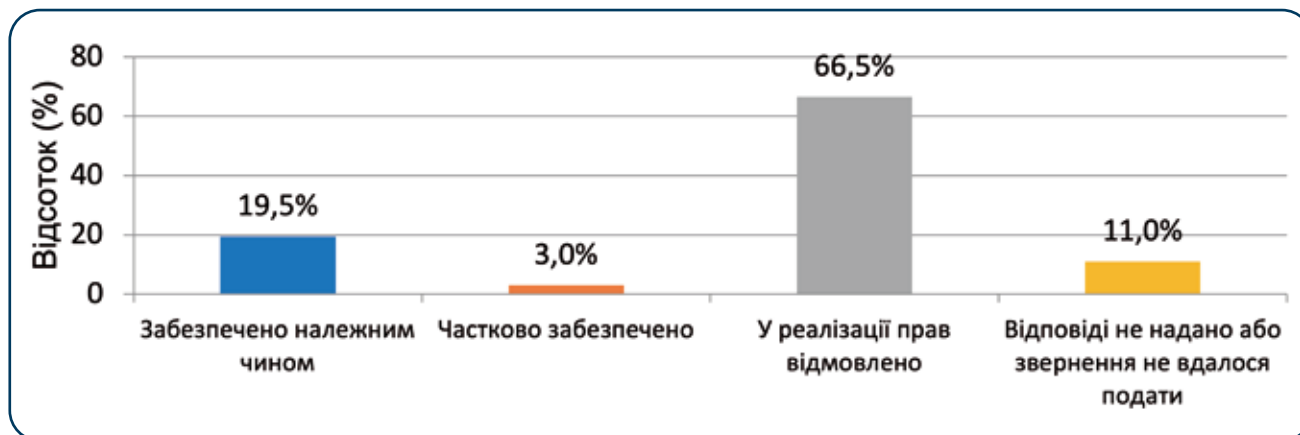
У деяких випадках перші особи об'єкта моніторингу не лише надавали вичерпні відповіді під час особистого прийому, а й пропонували заявникам долучитися до робочих чи консультативно-дорадчих органів для спільного вирішення порушених проблем (наприклад, щодо інклюзивності укриттів чи доступності транспорту).

Графік 3.5. Вирішення питання під час особистого прийому

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ
(ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Дотримання похідних прав (стаття 18 Закону України «Про звернення громадян») (Графік 3.6). Відповідно до закону громадянин має право брати участь у перевірці своєї скарги, знайомитися з матеріалами, бути присутнім при розгляді тощо. Моніторинг 2026 року хоч і зафіксував покращення стану реалізації цих прав порівняно з 2025 роком, та все ж їхнє забезпечення залишається проблемним. У більшості випадків відмова в забезпеченні цих прав полягає в об'єктивних причинах: неналежному визначенні їхнього змісту й обсягу за законом, а також відсутності розуміння різниці цих прав із правом на особистий прийом.

Графік 3.6. Стан забезпечення похідних прав, пов'язаних із розглядом звернення, у 2026 році

ТИПОВІ ПРОБЛЕМИ ТА ПОРУШЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ОСОБИСТИЙ ПРИЙОМ
ТА ІНШИХ ПОХІДНИХ ПРАВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ РОЗГЛЯДОМ ЗВЕРНЕННЯ,
ЗОКРЕМА Й У РЕЖИМІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ У 2026 РОЦІ

- **Повне припинення особистих прийомів:** окремі (наближені до лінії бойового зіткнення або які перебувають у зоні дії ударних безпілотних літальних апаратів) військові адміністрації повністю припинили особисті прийоми через неможливість гарантувати безпеку громадян в адміністративних будівлях, аргументуючи це безпековими причинами та відсутністю практики відеозв'язку. Розпорядники призупиняють особистий прийом громадян, покликаючись на безпекову ситуацію, проте не пропонують жодних альтернатив (наприклад, онлайн-прийому).
- **Обмеження часу запису на прийом:** в окремих об'єктах моніторингу визначено окремі дні та години, коли можна записатися на прийом, що в умовах постійних воєнних ризиків і перешкод може покладати на громадян надмірний тягар у реалізації цього права та вирішенні питань. Це та інші зауваження щодо попереднього запису на прийом по факту є багатоступеневими бюрократичними процедурами, які фактично унеможливають прямий контакт громадян із керівництвом органу.
- **Відсутність або неактуальність графіків прийому:** на багатьох вебсайтах суб'єктів владних повноважень розміщено застарілі графіки або ж рубрика «Особистий прийом» взагалі порожня.
- **Технічні перешкоди:** в окремих випадках монітори не могли приєднатися до відеоконференції через недійсне покликання або технічні проблеми зі зв'язком з боку об'єкта моніторингу. Зафіксовано випадки, коли орган влади погодився на проведення особистого прийому у режимі відеоконференції, однак не впускав у призначений час заявника в онлайн-зустріч.
- **Непослідовність комунікації та озвучених рішень:** окремі районні державні адміністрації спочатку запевнили моніторів у проведенні особистого прийому з використанням відеоконференцзв'язку, але згодом запросили виключно на очний прийом і навпаки: спершу відмовили в онлайн-форматі, але пізніше надали лінк на приєднання до конференції.
- **Ігнорування похідних прав (стаття 18 Закону України «Про звернення громадян»):** заявникам систематично не повідомляють про час і місце розгляду їхнього звернення, навіть якщо вони прямо вказують на своє бажання бути присутніми.
- **Недостатня правова компетентність посадових осіб органу влади:** у багатьох випадках посадові особи допускали порушення правил етики, демонстрували нерозуміння відмінностей між вимогами законодавства у сфері звернень громадян та доступу до публічної інформації, вимагали додаткової ідентифікації громадян, які подавали звернення.

НАЙКРАЩІ ПРАКТИКИ ТА ПРИКЛАДИ УСПІШНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ОСОБИСТИХ ПРИЙОМІВ ГРОМАДЯН

Альтернативні канали й оперативне вирішення проблем: керівник апарату **Вознесенської районної державної адміністрації** продемонструвала гнучкість реагування, коли через технічні проблеми в Zoom особисто запропонувала перенести розмову у відеодзвінок у месенджері Viber. Під час цього онлайн-прийому було оперативно знайдено шляхи вирішення питань, які згодом успішно реалізували.

Високий рівень залученості керівництва й інституційна стійкість у складних умовах: у **Краматорській районній державній адміністрації**, попри складну безпекову ситуацію в місцях розташування, дистанційний прийом проведено керівником установи з використанням сервісу Google Meet без перенаправлення заявника між підрозділами, а порушені під час прийому питання було вирішено за декілька днів опісля. Апарат **Сумської районної державної адміністрації**, попри безпекові виклики та загрози, оперативно організував дистанційний формат особистого прийому з використанням онлайн-сервісу Zoom.

Використання відеозв'язку як способу залучення відповідальних підрозділів для ефективного вирішення питань: посадові особи **Ізюмської районної державної адміністрації** організували дистанційний прийом, який провів керівник апарату з використанням онлайн-сервісу Zoom за участю відповідальних працівників за відповідними напрямками. Це дало змогу обговорити та оперативно вирішити питання під час зустрічі. **Бердичівська міська рада** під час дистанційного прийому залучила профільних спеціалістів, після чого їхній IT-підрозділ скоригував недоліки сайту, озвучені монітором.

Подальша популяризація дистанційного формату: **Дрогобицька міська рада** та **Ковельська районна військова адміністрація** після успішного проведення онлайн-прийомів зробили відповідні публікації на своїх вебсайтах, щоб поінформувати мешканців про таку можливість.

Ефективний пошук рішень під час відеозв'язку: монітори окремо відзначили **Хмельницьку обласну військову адміністрацію, Чернігівську районну військову адміністрацію, Житомирську обласну військову адміністрацію, Рівненську міську раду, Ізмаїльську районну військову адміністрацію, а також Косівську міську раду, Звягельську районну державну адміністрацію, Дубенську районну державну адміністрацію, Луцьку міську раду, Львівську обласну військову адміністрацію, Кам'янець-Подільську районну державну адміністрацію, Голованівську районну державну адміністрацію, Самарівську міську раду, Кропивницьку районну державну адміністрацію, Роздільнянську районну державну адміністрацію** за якісну організацію особистих прийомів у режимі відеозв'язку, під час яких громадянам щоразу пропонували конкретні та дієві шляхи вирішення порушених питань.

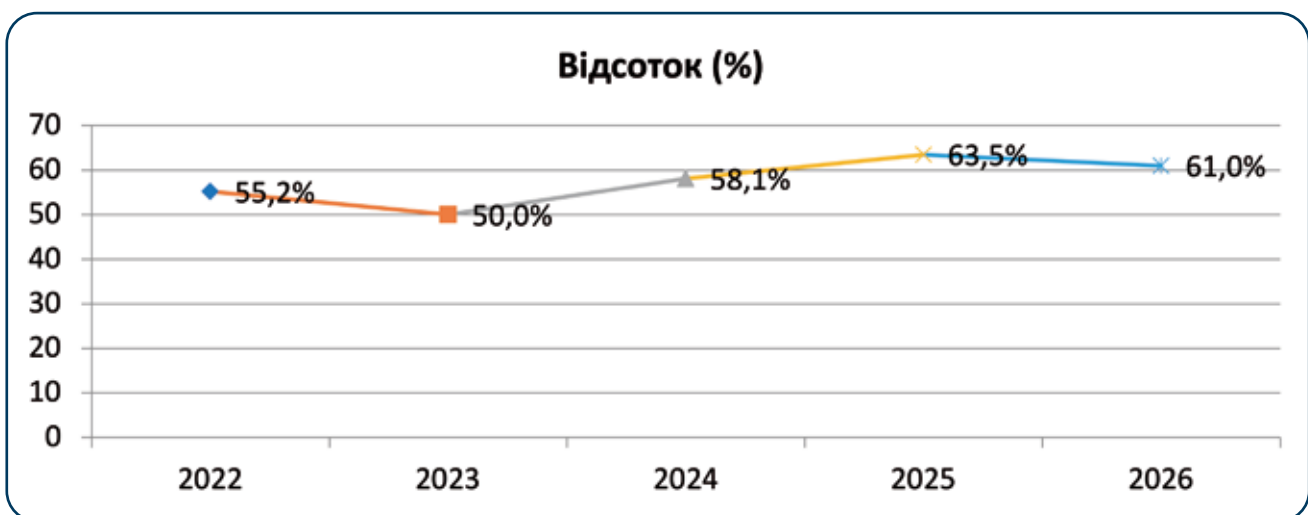
РОЗДІЛ IV. ОПРИЛЮДНЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ОФІЦІЙНИХ ВЕБСАЙТАХ

Оприлюднення публічної інформації на офіційних вебсайтах є одним із ключових механізмів забезпечення інформаційних прав громадян. Належне виконання цього обов'язку дає можливість отримувати суспільно важливу інформацію без необхідності подавати інформаційні запити та зменшує навантаження на структурні підрозділи розпорядників інформації, відповідальні за їх розгляд.

У 2026 році моніторинг охоплював виконання вимог статей 14 та 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», стан оприлюднення окремих категорій суспільно необхідної інформації, а також навігаційну доступність офіційних вебсайтів. Результати щорічного моніторингу свідчать про позитивну, проте нестабільну динаміку стану оприлюднення публічної інформації у 2022–2026 роках. У 2022 році відповідний показник становив 55,2 %, у 2023 році знизився до 50 %, після чого відбулося помітне зростання – до 58,1 % у 2024 році та 63,5 % у 2025 році. У 2026 році показник дещо знизився і становив 61 %, тобто на 2,5 відсоткового пункту менше, ніж у попередньому році, але водночас залишається вищим за результати 2022–2024 років. Така динаміка свідчить, що протягом п'яти років відбулося загальне покращення практики оприлюднення публічної інформації, однак досягнуті результати ще не можна вважати сталими.

Показник 2026 року варто оцінювати не лише кількісно, важливо, що майже 40 % потенційного рівня належного оприлюднення все ще не забезпечено, а проблеми стосуються різних компонентів: повноти інформації, її актуальності, структурування та доступності для користувача. Формальна наявність певної інформації на вебсайті сама собою ще не означає належного виконання обов'язку розпорядника. Інформація має бути повною, актуальною, структурованою та такою, яку користувач може без надмірних зусиль знайти і використати.

Моніторинг 2026 року продовжує оцінювання обов'язкового оприлюднення інформації та водночас приділяє більшу увагу фактичній доступності, актуальності та придатності оприлюднених відомостей для використання громадянами. У цьому розділі наведено результати перевірки наповнення та навігаційної доступності 200 офіційних вебсайтів у 2026 році.

Графік 4.0. Динаміка стану оприлюднення публічної інформації у 2022–2026 роках у відсотках до загальної кількості об'єктів у відповідний рік

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Обов'язок оприлюднювати нормативно-правові акти прямо передбачений частиною першою статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації». Закон вимагає від розпорядників оприлюднювати, зокрема, нормативно-правові акти, акти індивідуальної дії та інші документи, прийняті розпорядником, крім випадків, коли доступ до відповідної інформації правомірно обмежено. Результати моніторингу 2026 року (**Графік 4.1**) свідчать, що 79 % об'єктів моніторингу оприлюднили нормативно-правові акти у повному обсязі, ще 12,5 % – лише частково, тоді як у 8,5 % випадків відповідна інформація не була оприлюднена. Такий показник загалом свідчить про високий рівень формального виконання розпорядниками обов'язку щодо оприлюднення нормативно-правових актів. Водночас майже кожен п'ятий об'єкт моніторингу не забезпечив повного доступу до відповідних документів, що обмежує можливість громадян своєчасно ознайомлюватися з рішеннями органів влади й оцінювати їхній зміст. Ці показники слід оцінювати разом із даними **Графіку 4.2**, що ілюструє оцінки моніторів щодо повноти і точності оприлюднення інформації про нормативно-правові акти.

Графік 4.1. Стан оприлюднення нормативно-правових актів у 2026 році
(за період січень 2025 – травень 2026 року)

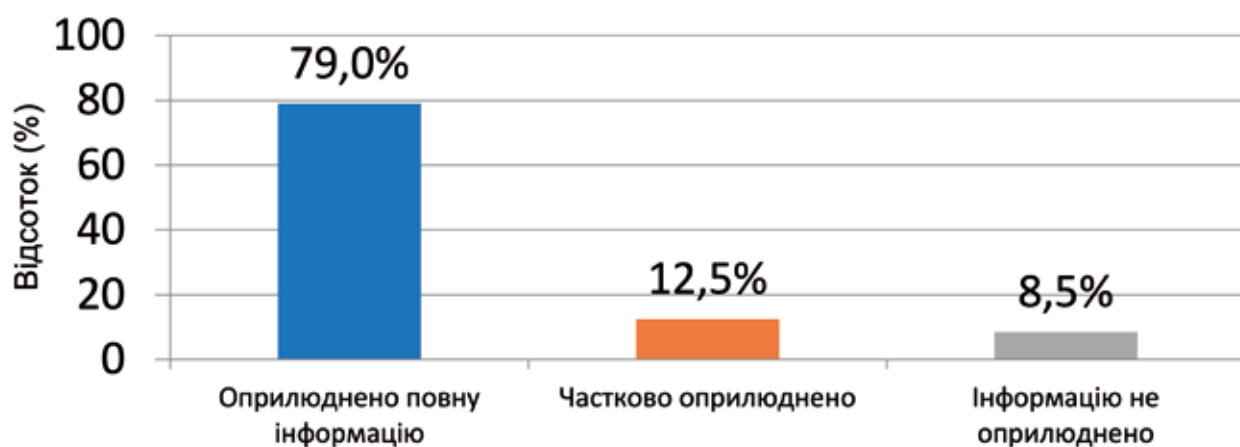
Стаття 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації» зобов'язує розпорядників оприлюднювати нормативно-правові акти, акти індивідуальної дії та інші документи, що приймаються розпорядником. Для реального забезпечення права на доступ недостатньо лише повідомити про існування документа або оприлюднити його назву: користувач повинен мати можливість ознайомитися з повним змістом акта, якщо доступ до нього не обмежений на законних підставах. Тому оприлюднення лише витягів або назв нормативно-правових актів не забезпечує повноцінного доступу до інформації про рішення органу влади й ускладнює можливість оцінити їхній зміст, підстави та наслідки. Результати моніторингу 2026 року (**Графік 4.2**) свідчать про загалом високий рівень **повноти оприлюднення нормативно-правових актів**. 88 % об'єктів моніторингу оприлюднювали повні тексти нормативно-правових актів, ще 5 % – тексти лише частково, тоді як у 7 % випадків були доступні лише назви документів або витяги з них.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Графік 4.2. Повнота текстів оприлюднених нормативно-правових актів у 2026 році

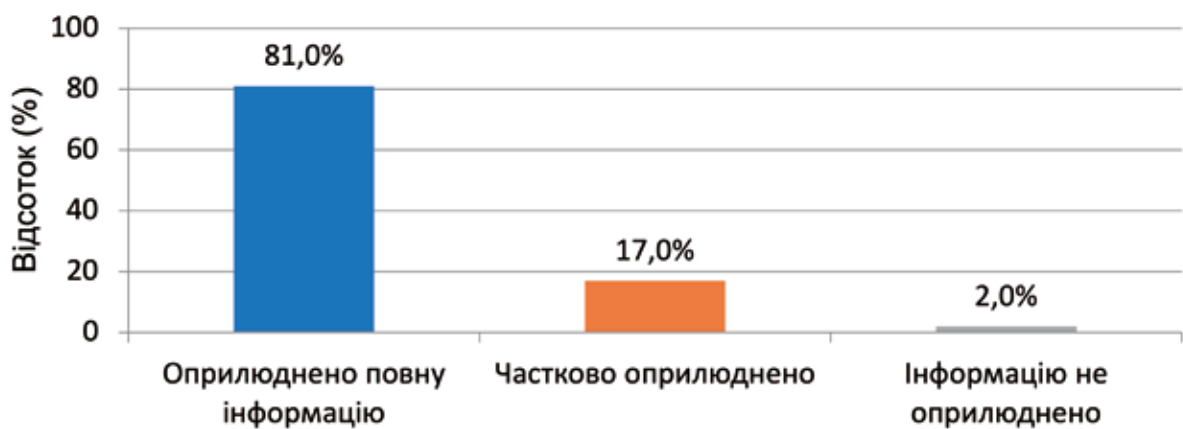
Обов'язок розпорядників оприлюднювати контактні відомості впливає зі статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», яка встановлює перелік інформації, що підлягає обов'язковому оприлюдненню, зокрема відомості про місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку й адреси електронної пошти розпорядника і відповідних посадових осіб. Результати моніторингу 2026 року (**Графік 4.3**) свідчать про загалом високий рівень оприлюднення базової контактної інформації про органи влади. 79 % об'єктів моніторингу оприлюднили повну інформацію про своє місцезнаходження, поштову адресу та контактні дані, ще 12,5 % – частково. Водночас у 8,5 % випадків відповідна інформація не була оприлюднена. Отже, попри загалом високий результат, кожен п'ятий об'єкт моніторингу не забезпечив повного оприлюднення контактної інформації. Без актуальних телефонних номерів, електронних і поштових адрес громадянам складніше подати запит на інформацію, звернення, записатися на особистий прийом або реалізувати інші механізми взаємодії з органом влади. Особливо важливо забезпечувати актуальність таких відомостей в умовах воєнного стану, коли місцезнаходження органу, режим його роботи або канали комунікації можуть змінюватися. Розпорядникам доцільно не лише формально розміщувати відповідні відомості, а й регулярно перевіряти їхню актуальність, працездатність телефонних номерів та електронних адрес і забезпечувати можливість легко знайти ці контакти на офіційному вебсайті.

Графік 4.3. Оприлюднення інформації про місцезнаходження, адресу та контакти у 2026 році з 200 об'єктів моніторингу

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Результати моніторингу 2026 року свідчать про загалом високий рівень оприлюднення інформації про керівництво структурних підрозділів об'єктів моніторингу (**Графік 4.4**). 81 % розпорядників оприлюднили таку інформацію у повному обсязі, ще 17 % – частково, і лише у 2 % випадків відповідна інформація була відсутня. Це означає, що переважна більшість органів влади забезпечує базову прозорість щодо персонального складу та керівної структури своїх підрозділів. Водночас майже кожен п'ятий об'єкт моніторингу все ще не надає повної інформації, що може ускладнювати громадянам розуміння структури органу та пошук відповідальної посадової особи.

Графік 4.4. Оприлюднення інформації про керівництво структурних підрозділів об'єктів моніторингу у 2026 році

Результати моніторингу демонструють, що інформацію про порядок складання та подання запитів, а також про порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядника (**Графік 4.5**) повністю оприлюднили 51,5 % об'єктів моніторингу. Ще 35 % розпорядників розмістили таку інформацію лише частково, тоді як у 13,5 % випадків вона взагалі не була оприлюднена. Таким чином, майже половина перевірених органів (48,5 %) не забезпечили повного інформування громадян про механізм реалізації та захисту права на доступ до публічної інформації. Неповне або відсутнє оприлюднення цієї інформації створює додаткові бар'єри для реалізації права на доступ до публічної інформації та може ускладнювати оскарження неправомірних рішень.

Графік 4.5. Оприлюднення інформації про порядок складання запитів та оскарження рішень у 2026 році

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Результати моніторингу 2026 року свідчать, що інформація про організаційну структуру (Графік 4.6) оприлюднюється переважною більшістю об'єктів моніторингу, однак підходи до її викладення залишаються неоднорідними. Найчастіше повна інформація про організаційну структуру розміщується у вигляді тексту в окремому розділі вебсайту, такий підхід застосовують 47,5 % об'єктів моніторингу. Ще 8 % розпорядників оприлюднюють повну структуру у вигляді окремого документа або кількох документів. Водночас у 38,5 % об'єктів інформацію про організаційну структуру оприлюднено фрагментарно та розміщено в різних розділах вебсайту. Хоча формально необхідні відомості можуть бути доступними, така практика ускладнює їх пошук і не дає користувачеві можливості швидко отримати цілісне уявлення про структуру органу, його підрозділи та розподіл функцій між ними. Таким чином, основним проблемним питанням у цій сфері є вже не стільки відсутність інформації про організаційну структуру, скільки якість її систематизації, актуальність і навігаційна доступність.

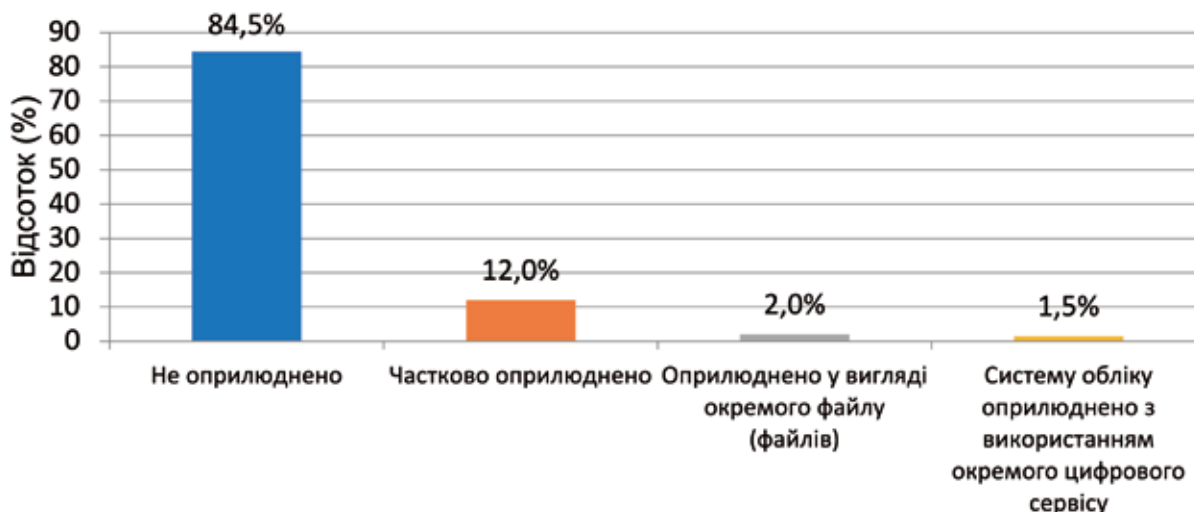
Графік 4.6. Оприлюднення інформації про організаційну структуру у 2026 році

Результати моніторингу 2026 року (Графік 4.7) свідчать, що **саме оприлюднення системи обліку публічної інформації залишається одним із найбільш проблемних напрямів**. У 84,5 % об'єктів моніторингу інформацію про систему обліку взагалі не оприлюднено, ще у 12 % оприлюднено лише частково. Лише 2 % розпорядників розмістили відповідну інформацію у вигляді окремого файлу або кількох файлів, а 1,5 % забезпечили її оприлюднення з використанням окремого цифрового сервісу. Обов'язок розпорядника забезпечувати доступ до системи обліку публічної інформації випливає із Закону України «Про доступ до публічної інформації», зокрема статті 14, яка зобов'язує розпорядників вести облік документів, що перебувають у їхньому володінні, а також статті 15, яка встановлює обов'язок оприлюднювати інформацію про систему обліку та види інформації, якою володіє розпорядник.

Практичне значення такої системи полягає в тому, що вона дає громадянину можливість зрозуміти, які саме документи та масиви інформації перебувають у володінні органу, і відповідно точніше сформулювати запит. Водночас для самого розпорядника належно організована система обліку сприяє впорядкуванню внутрішнього документообігу та швидшому пошуку інформації під час опрацювання запитів. Водночас результати 2026 року показують, що переважна більшість органів досі або не виконують цей обов'язок, або неправильно розуміють

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

його зміст, підміняючи систему обліку реєстрами рішень, окремими переліками документів чи наборами відкритих даних. Такий підхід не забезпечує повноцінного уявлення про обсяг публічної інформації та види документів, які перебувають у володінні розпорядника. **Розпорядникам слід не лише формально створювати відповідний розділ на вебсайті, а й забезпечити повноцінну, актуальну та систематизовану систему обліку, доступну для користувачів і придатну для регулярного оновлення.**

Графік 4.7.

Оприлюднення інформації про систему обліку, види інформації, яку зберігає розпорядник у 2026 році

З огляду на триваючі безпекові загрози, пов'язані з повномасштабною збройною агресією проти України, своєчасне та зручне для громадян **оприлюднення суспільно необхідної інформації** у 2026 році (**Графік 4.8**) зберігає особливе значення. Як і в попередні роки, моніторинг охоплював перевірку чотирьох ключових категорій інформації, що мають безпосереднє практичне значення для населення в умовах воєнного стану.

До таких категорій належала інформація про:

- місцезнаходження укриттів і захисних споруд, пункти незламності та наявність у них необхідних ресурсів;
- воєнні загрози, порядок дій населення та необхідність евакуації в межах відповідної територіальної громади чи адміністративно-територіальної одиниці;
- режим роботи й особливості функціонування органів влади, підприємств і установ, які надають адміністративні та інші суспільно важливі послуги в умовах воєнного стану;
- порядок отримання, розподілу та надання гуманітарної допомоги.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Результати моніторингу 2026 року свідчать, що повне оприлюднення всіх чотирьох категорій суспільно необхідної інформації залишається радше винятком: такий результат зафіксовано лише у 1,5 % об'єктів моніторингу. Найчастіше розпорядники оприлюднювали лише одну або дві категорії інформації – відповідно 46,5 % та 27,5 % об'єктів. Ще 17,5 % оприлюднювали три категорії, тоді як 7 % не оприлюднили жодної з перевірених категорій.

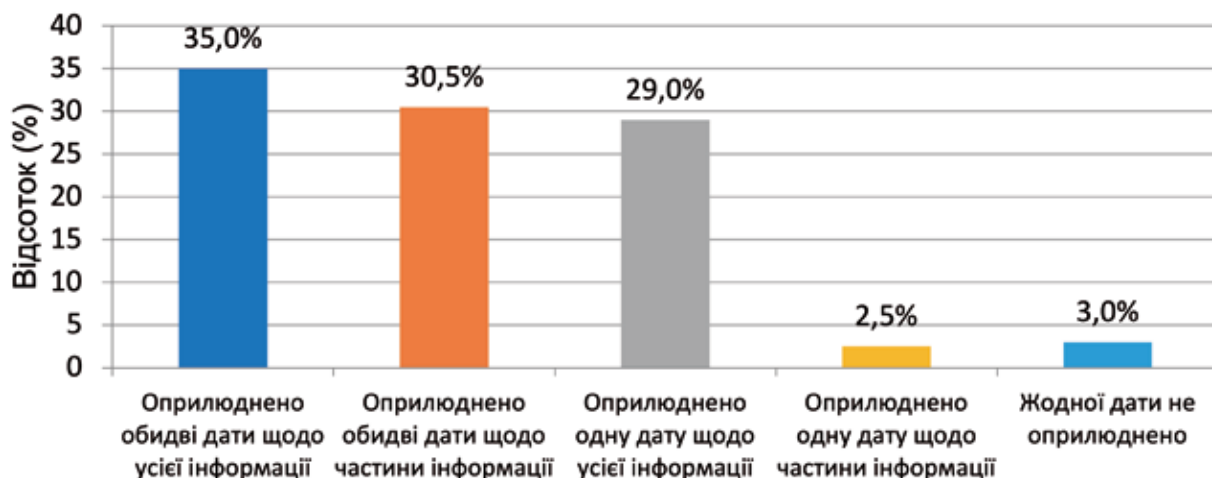
Отримані дані свідчать, що проблема полягає не лише в самому факті оприлюднення, а й у системності та повноті інформування населення. Суспільно важлива інформація нерідко розміщується фрагментарно, у стрічках новин або різних розділах вебсайту, через що її складно швидко знайти у ситуаціях, коли оперативність має критичне значення. Тому розпорядникам доцільно не лише забезпечувати наявність такої інформації, а й структурувати її у спеціальних, постійно доступних розділах із регулярним оновленням.

Графік 4.8. Оприлюднення суспільно необхідної інформації в умовах збройного конфлікту у 2026 році

Оприлюднення на офіційних вебсайтах дат первинного розміщення та подальшого оновлення інформації (Графік 4.9) є важливим елементом належного забезпечення права на доступ до публічної інформації. Наявність таких дат дає можливість користувачеві оцінити актуальність відомостей і зрозуміти, чи відповідає оприлюднена інформація поточному стану справ. Особливого значення це набуває в умовах воєнного стану, коли інформація про безпекові загрози, евакуацію, гуманітарну допомогу, роботу органів влади та доступні послуги може швидко змінюватися. Результати моніторингу 2026 року свідчать, що лише у 35 % об'єктів моніторингу обидві дати – оприлюднення та оновлення – зазначалися щодо всієї перевіреної інформації. Ще 30,5 % розпорядників зазначали обидві дати лише щодо частини інформації, а 29 % – лише одну з них. Це означає, що для значної частини вебсайтів користувач не може однозначно визначити, коли інформація була востаннє переглянута або актуалізована. Водночас навіть формальне зазначення дати не вирішує проблему, якщо вона не відповідає фактичному моменту оновлення змісту.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ (ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

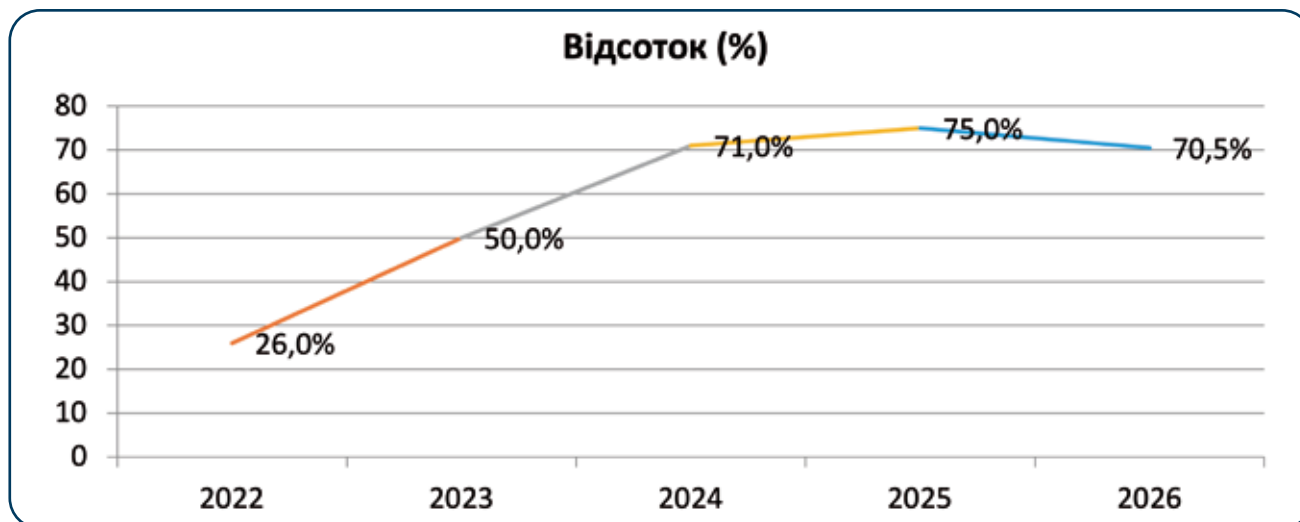
Графік 4.9. Зазначення актуальних даних щодо дати оприлюднення та оновлення інформації у 2026 році

Результати моніторингу офіційних вебсайтів у 2022–2026 роках (**Графік 4.10**) свідчать про загальне покращення **навігаційної доступності** публічної інформації. Якщо у 2022 році відповідний показник становив лише 26 %, то у 2023 році він зріс до 50 %, у 2024 році – до 71 %, а у 2025 році досяг найвищого рівня – 75 %.

У 2026 році зафіксовано певне зниження до 70,5 %, однак цей показник залишається майже утричі вищим, ніж на початку моніторингового періоду. Отримані дані свідчать, що протягом п'яти років значна частина органів влади покращила структуру своїх офіційних вебресурсів, логіку розміщення інформації та доступ користувачів до основних інформаційних розділів. Водночас зниження показника у 2026 році на 4,5 відсоткового пункту порівняно з 2025 роком демонструє, що досягнуті результати ще не є повністю сталими та потребують постійної уваги з боку розпорядників.

Серед проблем, які продовжують впливати на навігаційну доступність, залишаються неоднорідна та складна структура вебсайтів, розміщення інформації у різних або неочевидних розділах, відсутність або неналежна робота функції пошуку, а також випадки, коли формально інформація є на сайті, але знайти її без значних зусиль практично неможливо. Таким чином, результати 2026 року підтверджують необхідність переходу від формального розміщення інформації до підходу, орієнтованого на користувача, де є важливою не лише наявність документа на вебсайті, а й можливість швидко його знайти, зрозуміти, перевірити актуальність та використати.

АНАЛІЗ ЗА КЛЮЧОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОЦІНКИ
(ДАНІ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ)

Графік 4.10. Навігаційна доступність вебсайтів об'єктів моніторингу у відсотках до загальної кількості об'єктів у розрізі 2022–2026 років

Отже, результати 2026 року свідчать про збереження загалом вищого, ніж на початку моніторингового циклу, рівня оприлюднення публічної інформації, однак одночасно демонструють необхідність переходу від формального розміщення інформації на вебсайтах до системного забезпечення її повноти, актуальності, навігаційної доступності та практичної корисності для громадян.

ТИПОВІ ПОРУШЕННЯ ТА ПРОБЛЕМИ У 2026 РОЦІ

Результати моніторингу 2026 року свідчать, що основні проблеми наповнення офіційних вебсайтів пов'язані не лише з відсутністю інформації, а й із вадами її **актуальності, структурованості та навігаційної доступності для громадян.**

- **Недоліки системи обліку публічної інформації.** Розпорядники фактично не виконують обов'язок щодо ведення та оприлюднення системи обліку публічної інформації. Виконання цього обов'язку нерідко підміняється посиланнями на набори відкритих даних на порталі data.gov.ua, реєстрами рішень або іншими окремими документами, які не відображають усі види інформації, що перебувають у володінні розпорядника.
- **Неповне оприлюднення інформації про керівництво та службові контакти.** Посилаючись на безпекові ризики, значна частина органів влади не оприлюднює прямі службові номери телефонів та електронні адреси заступників керівників і керівників структурних підрозділів, обмежуючись загальними контактами приймальні. Така практика суттєво ускладнює безпосередню комунікацію громадян із відповідальними посадовими особами.
- **Вибіркове оприлюднення суспільно важливої інформації.** Інформація про евакуацію, гуманітарну допомогу, безпекові заходи й інші актуальні для населення питання часто розміщується лише у стрічці новин, а не у спеціально найменованих і структурованих розділах. Унаслідок цього важлива інформація швидко втрачається серед поточних публікацій (наприклад, серед новин на сайті) і стає складно доступною для пошуку. В окремих випадках вебсайти активно наповнюються інформацією, яка вже оприлюднена іншими державними органами або має другорядне значення, тоді як актуальні відомості про безпекові ризики, евакуацію, допомогу населенню чи нормативні рішення залишаються неповними або відсутніми.
- **Необґрунтоване обмеження доступу до інформації.** Зберігається практика обмеження доступу до окремих розділів, сторінок або документів із загальним посиланням на безпекові ризики чи воєнний стан без належного обґрунтування необхідності такого обмеження щодо конкретної інформації.
- **Відсутність оновлення інформації.** Значна кількість вебсайтів не забезпечують належного відображення дати оновлення оприлюдненого документа або інформації. У разі внесення змін користувач часто бачить лише дату первинного оприлюднення, що не дає можливості переконатися в актуальності інформації. В окремих випадках дати оприлюднення чи оновлення зазначені формально і не дають можливості встановити фактичний час внесення змін.
- **Складна та нелогічна структура сайтів.** Структура значної кількості офіційних вебсайтів є невідповідною вимогам законодавства про доступ до публічної інформації та нелогічною. Суспільно важлива інформація розміщується у різних розділах, нерідко без зрозумілої систематизації, що суттєво ускладнює її пошук.
- **Паралельне функціонування кількох офіційних вебсайтів.** Зафіксовано випадки одночасного існування двох офіційних ресурсів одного органу, які містять різну за обсягом або актуальністю інформацію. Це створює невизначеність щодо того, який ресурс є основним і які дані слід вважати актуальними.

Отже, основною проблемою офіційних вебсайтів у 2026 році є розрив між формальним виконанням обов'язку з оприлюднення інформації та її реальною доступністю для користувача. Навіть коли інформація формально розміщена на вебсайті, вона нерідко є застарілою, фрагментарною, технічно незручною або складною для пошуку. Тому подальше вдосконалення офіційних вебсайтів має бути спрямоване не лише на збільшення обсягу оприлюдненої інформації, а насамперед на забезпечення її повноти, актуальності, структурованості та навігаційної доступності.

ВИСНОВКИ МОНІТОРИНГУ

Результати моніторингу свідчать, що у 2026 році органи державної влади та місцевого самоврядування демонструють загалом позитивну динаміку у дотриманні інформаційних прав громадян.

Щодо стану забезпечення прав на усні запити та звернення.

Результати моніторингу 2026 року свідчать про деяке покращення доступності усної комунікації з органами влади в періоді 2022–2026 років, однак на етапі фактичного прийняття та реєстрації усних запитів і звернень зберігаються суттєві практичні бар'єри. Зокрема, у 19 % випадків громадянам умисно відмовляли у реєстрації усного звернення, а ще понад 26 % дзвінків залишалися без відповіді впродовж кількох днів. Проблемою залишається і приховування реєстраційних номерів: у понад 21 % випадків посадовці відмовлялися повідомляти вхідний номер. Попри це, рівень дотримання строків розгляду для успішно зареєстрованих усних запитів і звернень є зразковим (понад 90 % відповідей надані вчасно). Після успішного прийняття документа проблем зі строками виникає значно менше. Водночас ці результати не дають підстав стверджувати, що понад 90 % усіх усних запитів і звернень розглядаються своєчасно: значна частина комунікацій не доходить до стадії розгляду саме через неможливість подати документ або отримати відповідь. Отже, головною проблемою у 2026 році є вже не стільки наявність телефонного зв'язку, скільки якість первинного контакту, належна кваліфікація працівників і функціонування внутрішнього алгоритму прийняття та реєстрації усних запитів і звернень.

Щодо стану забезпечення прав на письмові запити та звернення.

Письмова електронна комунікація залишається найбільш доступним і стабільним механізмом реалізації інформаційних прав. Технічна можливість подання документів фактично забезпечена: лише у 0,5 % випадків не вдалося подати письмовий запит та у 0,5 % – письмове звернення. Високими залишаються й показники своєчасності: вчасно надано відповіді на 86 % письмових запитів та 81,5 % письмових звернень. Водночас зафіксовано випадки порушення строків і необґрунтованого їх продовження. Забезпечення права на письмовий інформаційний запит суттєво покращилося: 76 % запитів задоволені повністю (порівняно з двома третинами у 2025 році). Натомість якість опрацювання письмових звернень погіршилася: якщо у 2025 році обґрунтовані відповіді надавалися на близько половину звернень, то у 2026 році лише 32 % відповідей є повними та наданими по суті. Більшість (48 %) відповідей на звернення є неповними або містять формальні відписки з цитуванням законодавства. Додатковою системною проблемою стало використання посадовцями (у 25 % випадків) особистих або неофіційних електронних скриньок для надсилання відповідей. Таким чином, основним викликом у сфері письмової комунікації є вже не можливість направити документ, а якість його подальшого опрацювання. Системними залишаються неправильне розмежування запиту і звернення, формальні відповіді без вирішення питання по суті, фактичне ненадання запитуваних документів, порушення вимог діловодства та використання неофіційних або неідентифікованих електронних адрес.

Щодо стану оприлюднення публічної інформації на офіційних вебсайтах.

Результати 2026 року свідчать про збереження загального прогресу порівняно з початком п'ятирічного циклу, але водночас про певне погіршення порівняно з 2025 роком. При цьому окремі базові обов'язки виконуються на достатньо високому рівні.

Повну інформацію щодо нормативно-правових актів оприлюднили 79 % об'єктів, а повні тексти таких актів доступні у 88 % випадків. Навігаційна доступність вебсайтів зберігається на прийнятному рівні (середня оцінка 7,0 із 10), що відповідає позитивній динаміці 2025 року. Проте критичною залишається ситуація із системою обліку публічної інформації. Переважна більшість розпорядників взагалі не оприлюднюють таку систему, а решта підміняють її значення звичайними реєстрами нормативних актів, як це було зафіксовано і минулого року. Це підтверджує системне нерозуміння розпорядниками змісту відповідного обов'язку та його підміну реєстрами рішень, окремими документами чи наборами відкритих даних. Суспільно необхідна інформація (про укриття, гуманітарну допомогу, режим роботи установ) висвітлюється фрагментарно. Також суттєва кількість розпорядників не оприлюднюють дат публікації та оновлення документів, проблема полягає не у повній відсутності дат, а в непослідовному відображенні саме дати оновлення та неможливості користувача впевнено визначити актуальність змісту. Таким чином, головний виклик офіційних вебсайтів у 2026 році полягає у переході від формальної наявності інформації до її повноти, актуальності, систематизації та реальної доступності для користувача.

Щодо стану забезпечення права на особистий прийом та інших похідних прав, пов'язаних із розглядом звернення. У 2026 році загальний рівень забезпечення права на особистий прийом продовжив поступово зростати і становив 66,1 % порівняно з 65 % у 2025 році та 49 % у 2022 році. Особливістю цього річного моніторингу стала перевірка спроможності органів влади забезпечувати особистий прийом у дистанційному форматі як альтернативу очному прийому в умовах безпекових обмежень. Зважаючи на безпекові виклики, у 2026 році перевірялася спроможність органів влади проводити особистий прийом у дистанційному режимі (онлайн). Практика дистанційних прийомів продемонструвала значний потенціал. Коли онлайн-прийом відбувався, до спілкування часто долучалися безпосередньо керівники органів або їхні заступники, а порушені питання отримували практичне вирішення. У звіті зафіксовано численні позитивні приклади використання Zoom, Google Meet, Viber та інших засобів відеозв'язку навіть органами, які працюють у складних безпекових умовах. У 42 % випадків органи визначили дату та час особистого прийому в режимі відеоконференції, ще у 25 % запропонували очний прийом. Водночас у 5,5 % випадків у проведенні відеоконференції відмовили через відсутність такого обов'язку в законодавстві, у 1,5 % – з посиланням на воєнний стан, у 13 % – з інших причин, а у 12 % випадків звернення щодо запису не вдалося подати або відповідь не було отримано. Водночас стан забезпечення похідних прав, передбачених статтею 18 Закону України «Про звернення громадян», залишається одним із найслабших компонентів моніторингу. У 66,5 % випадків у їх реалізації було відмовлено, а ще у 11 % відповідь не надійшла або звернення не вдалося подати. Отже, позитивна динаміка у сфері особистого прийому пов'язана насамперед із поступовим запровадженням дистанційних форматів, тоді як право заявника брати участь у розгляді власного звернення, ознайомлюватися з матеріалами перевірки та реалізовувати інші гарантії статті 18 досі недостатньо інтегроване у практику органів влади через їхню складність реалізації та недостатню правову визначеність, особливо в умовах воєнного стану. Саме цей компонент потребує цілеспрямованої методичної роботи, внутрішнього нормативного врегулювання та навчання посадових осіб.

Узагальнюючи результати моніторингу, можна констатувати, що у 2026 році загальний стан забезпечення інформаційних прав громадян залишається кращим, ніж на початку п'ятирічного циклу моніторингу, однак позитивна динаміка є нерівномірною за окремими компонентами. Найбільш виразне покращення спостерігається у сфері усних та письмових запитів і звернень, тоді як стан оприлюднення публічної інформації на офіційних вебсайтах у 2026 році дещо погіршився порівняно з 2025 роком, а забезпечення похідних прав, передбачених статтею 18 Закону України «Про звернення громадян», попри певне відновлення, залишається на низькому рівні. Системними проблемами залишаються неналежне розмежування запитів і звернень, формальний характер частини відповідей, недостатнє розуміння обов'язку щодо системи обліку публічної інформації, фрагментарність суспільно необхідної інформації та несталість практик дистанційного особистого прийому.

Отже, основним завданням подальшого етапу має бути не лише розширення доступності окремих каналів комунікації, а й інституціоналізація процедур, підвищення якості їх застосування та забезпечення сталості позитивних практик незалежно від конкретних працівників чи організаційних обставин.

РЕКОМЕНДАЦІЇ СУБ'ЄКТАМ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ**Щодо звернень громадян та інформаційних запитів, поданих в усній формі:**

- Припинити незаконну практику вимагання від громадян направляти звернення та запити виключно у письмовій формі, коли вони звертаються телефоном.
- Зобов'язати посадових осіб безперешкодно повідомляти громадянам реєстраційні (вхідні) номери їхніх усних запитів і звернень одразу під час телефонної розмови.
- Провести додаткове навчання для працівників, які обслуговують телефонні лінії, щодо навичок фіксування суті запитуваної інформації зі слів заявника.
- Оновити контактні дані на вебсайтах: вказувати повні стаціонарні номери телефонів з урахуванням коду країни (+380) та коду населеного пункту.

Щодо звернень громадян та інформаційних запитів, поданих у письмовій формі, через електронну пошту:

- Надавати відповіді виключно з офіційних електронних скриньок установи, що зазначені на офіційному вебсайті. Заборонити використання особистих службових пошт (на некорпоративних доменах) для офіційного листування із заявниками.
- Посилити контроль за змістовною якістю відповідей на звернення громадян: не допускати надання «відписок» і гарантувати надання чіткої відповіді по суті кожного поставленого запитання.
- У разі неможливості надати запитувані документи у відповідь на інформаційний запит – оформлювати належну правову відмову із зазначенням причин і порядку оскарження.

Щодо оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах розпорядників публічної інформації:

- Невідкладно вжити заходів щодо створення та оприлюднення повноцінної системи обліку публічної інформації, яка забезпечує можливість пошуку всіх видів інформації, що зберігається в органі.
- Впровадити технічний функціонал відображення «дати оновлення» для розпорядчих актів і положень, щоб розмежувати її з датою первинного оприлюднення.
- Створити на головній сторінці вебсайту окремі, добре помітні банери або розділи для централізованого розміщення суспільно необхідної інформації (укриття, гуманітарна допомога, евакуація), щоб уникнути її розмивання у загальній новинній стрічці.
- Оприлюднити у відкритому доступі контактні дані (прямі службові номери й адреси електронних скриньок) заступників керівника та голів структурних підрозділів.

ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ МОНІТОРИНГУ

Щодо забезпечення права на особистий прийом громадян та інших похідних прав, пов'язаних із розглядом звернення:

- Внести зміни до внутрішніх порядків проведення особистого прийому, нормативно закріпивши можливість та алгоритм проведення прийому в режимі відеоконференції (Zoom, Google Meet тощо).
- Забезпечити належне виконання вимог статті 18 Закону України «Про звернення громадян» та обов'язково повідомляти заявника завчасно (не менше ніж за тиждень) про час і дату перевірки його скарги, якщо він виявив бажання бути присутнім (зокрема й онлайн).
- Припинити практику незаконних відмов у проведенні особистого прийому громадян із посиланням на запровадження правового режиму воєнного стану, не використовувати сам факт дії воєнного стану як автоматичну підставу для відмови, за наявності безпекових ризиків пропонувати дистанційний формат.
- Забезпечити технічну перевірку посилань на відеоконференції перед їх надсиланням заявникам для уникнення збоїв під час онлайн-прийомів.

ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Для всіх органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади військових адміністрацій – привести структуру та наповнення офіційних вебсайтів у відповідність до Методичних рекомендацій Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та Міністерства культури і стратегічних комунікацій України щодо наповнення офіційних вебсайтів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування:

Підвищити кваліфікацію працівників структурних підрозділів, відповідальних за прийом, реєстрацію та розгляд запитів і звернень в усній формі щодо відповідних положень законодавства, а також усіх працівників, які мають доступ до телефонів із зовнішнім каналом зв'язку.

Для усіх новопризначених і працівників суб'єктів владних повноважень із досвідом роботи на посаді менше року пройти навчання відповідно до **типової загальної короткострокової програми підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування «Організація роботи щодо забезпечення права на доступ до публічної інформації в органах державної влади та органах місцевого самоврядування»**, затвердженої наказом НАДС від 29 березня 2023 року № 45-23.

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
1.	Хмельницька обласна військова адміністрація	20	20	20	20	15,6	95,6
2.	Чернігівська обласна військова адміністрація	20	19	20	20	15,9	94,9
3.	Рівненська обласна військова адміністрація	19	20	19	20	15,9	93,9
4.	Львівська райдержадміністрація Львівської області	20	20	17,5	20	15,8	93,3
5.	Ізмаїльська райдержадміністрація Одеської області	20	20	19,5	20	13,4	92,9
6.	Хмельницька райдержадміністрація Хмельницької області	19	19,5	19,5	20	13,3	91,3
7.	Звягельська райдержадміністрація Житомирської області	19	20	19,5	20	12,4	90,9
8.	Лубенська райдержадміністрація Полтавської області	18	20	20	20	11,9	89,9
9.	Ужгородська міська рада	19,5	14	19,5	19	17,8	89,8
10.	Шептицька райдержадміністрація Львівської області	18,5	19,5	19,5	19	12,7	89,2
11.	Рівненська райдержадміністрація Рівненської області	17,5	18	20	20	12,8	88,3
12.	Ніжинська райдержадміністрація Чернігівської області	20	19	19,5	19	10,7	88,2
13.	Шосткинська райдержадміністрація Сумської області	19	16	19	20	13,4	87,4
14.	Сумська райдержадміністрація Сумської області	20	19	19,5	15,5	12,9	86,9
15.	Чернігівська райдержадміністрація Чернігівської області	18,5	15	19,5	19	14,8	86,8
16.	Конотопська райдержадміністрація Сумської області	20	14	19,5	19	14,1	86,6
17.	Вараська райдержадміністрація Рівненської області	18	16,5	19	20	12,4	85,9
18.	Кременчуцька райдержадміністрація Полтавської області	16,5	16,5	19,5	19,5	13,9	85,9
19.	Рахівська райдержадміністрація Закарпатської області	20	14	19,5	20	12,3	85,8
20.	Вінницька міська рада	14	19	17	20	15,8	85,8
21.	Кам'янець-Подільська райдержадміністрація Хмельницької області	18,5	15	19	20	13,1	85,6

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
22.	Коломийська райдержадміністрація Івано- Франківської області	13	20	20	20	12,6	85,6
23.	Кропивницька райдержадміністрація Кіровоградської області	15	20	19	20	11,6	85,6
24.	Житомирська обласна військова адміністрація	17	15	19,5	20	13,1	84,6
25.	Яворівська райдержадміністрація Львівської області	17,5	14	20	19	13,6	84,1
26.	Кіровоградська обласна військова адміністрація	19,5	13	20	18	12,7	83,2
27.	Житомирська райдержадміністрація Житомирської області	12,5	18	20	20	12,6	83,1
28.	Дніпропетровська обласна військова адміністрація	14	19	20	20	9,6	82,6
29.	Миколаївська райдержадміністрація Миколаївської області	14,5	14	19,5	20	14,2	82,2
30.	Корюківська райдержадміністрація Чернігівської області	13	15	19,5	20	14,6	82,1
31.	Берегівська райдержадміністрація Закарпатської області	18	14	19,5	20	9,8	81,3
32.	Краматорська райдержадміністрація Донецької області	19	18	15,25	17,5	11,5	81,25
33.	Кременецька райдержадміністрація Тернопільської області	15,5	17	17,5	20	11,1	81,1
34.	Дрогобицька міська рада	18,5	9,5	19,25	19	14,8	81,05
35.	Сумська обласна військова адміністрація	8	20	19,5	20	13,3	80,8
36.	Кам'янська міська рада	9	18	18,5	20	14,8	80,3
37.	Дубенська райдержадміністрація Рівненської області	14,5	14	19,5	20	11,9	79,9
38.	Чортківська райдержадміністрація Тернопільської області	10,5	19	18	19	13,3	79,8
39.	Івано-Франківська райдержадміністрація Івано-Франківської області	13,5	17	19	19	11,2	79,7
40.	Бориспільська міська рада	14,5	14	19	19,5	12,4	79,4
41.	Калуська райдержадміністрація Івано- Франківської області	15,5	13	19	20	11,8	79,3
42.	Білоцерківська райдержадміністрація Київської області	12	19	17,5	18	12,7	79,2

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийм	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
43.	Хмельницька міська рада	11,5	17	19	19	12,6	79,1
44.	Одеська обласна військова адміністрація	16	15	19,5	19	9,3	78,8
45.	Вишгородська райдержадміністрація Київської області	14	12	18,5	19	14,3	77,8
46.	Самбірська райдержадміністрація Львівської області	12,5	16,5	17,5	20	10,5	77
47.	Вишгородська міська рада	16	9,5	19	20	12,4	76,9
48.	Вижницька райдержадміністрація Чернівецької області	8	18	18,25	20	12,6	76,85
49.	Шепетівська міська рада	11	13	19	20	13,6	76,6
50.	Шепетівська райдержадміністрація Хмельницької області	19,5	17	6	20	14,1	76,6
51.	Лозівська райдержадміністрація Харківської області	14,5	13,5	18,5	19	10,9	76,4
52.	Чернівецька обласна військова адміністрація	3,5	20	20	19	13,9	76,4
53.	Рівненська міська рада	18	6	20	20	12,2	76,2
54.	Олександрійська райдержадміністрація Ніроградської області	16,5	17	10,75	18	13,6	75,85
55.	Запорізька обласна військова адміністрація	8	15	19,5	20	13,1	75,6
56.	Самарівська міська рада	9	14	19	19	14,6	75,6
57.	Луцька міська рада	8	15	19,5	20	13	75,5
58.	Полтавська міська рада	6	16	20	20	13,4	75,4
59.	Луганська обласна військова адміністрація	13	18	18,5	15,5	10,3	75,3
60.	Хустська райдержадміністрація Закарпатської області	13,5	19	19	20	3,7	75,2
61.	Фастівська міська рада	11,25	13	20	20	10,4	74,65
62.	Берестинська райдержадміністрація Харківської області	11,5	14	19,5	16,5	13,1	74,6
63.	Тернопільська обласна військова адміністрація	4	19	19	19	13,5	74,5
64.	Стрийська міська рада	9	13	18,5	18	15,8	74,3
65.	Надвірнянська міська рада	9,5	15	18,5	19	12,3	74,3
66.	Чугувська райдержадміністрація Харківської області	11	14	17,5	20	11,8	74,3
67.	Мукачівська міська рада	3,5	17	18,5	20	15,1	74,1

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
68.	Вінницька обласна військова адміністрація	4	19	15,5	20	15,6	74,1
69.	Ковельська райдержадміністрація Волинської області	17,5	11	19	19	7,4	73,9
70.	Надвірнянська райдержадміністрація Івано-Франківської області	6	18	19	20	10,7	73,7
71.	Прилуцька райдержадміністрація Чернігівської області	10	15	19,5	20	8,7	73,2
72.	Кропивницька міська рада	16,5	13	18	15	10,5	73
73.	Кам'янець-Подільська міська рада	6	16,5	17,5	19,5	13,4	72,9
74.	Первомайська райдержадміністрація Миколаївської області	18	18	19,5	5	12,4	72,9
75.	Подільська райдержадміністрація Одеської області	11	15	17,5	19	10,2	72,7
76.	Херсонська райдержадміністрація Херсонської області	15	11	17	15,5	13,6	72,1
77.	Львівська обласна військова адміністрація	9	14,5	19,5	15,5	13,6	72,1
78.	Кременчуцька міська рада	14,5	4	20	19	14,6	72,1
79.	Ізюмська райдержадміністрація Харківської області	18	20	1,5	20	12,6	72,1
80.	Сумська міська рада	4	17	17,5	20	13,4	71,9
81.	Київська міська рада	4	14	19,5	20	14,2	71,7
82.	Верховинська райдержадміністрація Івано-Франківської області	18	4	15,5	19	15,1	71,6
83.	Житомирська міська рада	9	14	16,5	19	12,6	71,1
84.	Бориспільська райдержадміністрація Київської області	7	15	16	19	13,8	70,8
85.	Бучанська райдержадміністрація Київської області	3	16	19,5	17,5	14,8	70,8
86.	Білгород-Дністровська райдержадміністрація Одеської області	13,5	14,5	18,5	13,75	10,4	70,65
87.	Черкаська міська рада	2,5	18	18,75	19	12,1	70,35
88.	Голованівська райдержадміністрація Кіровоградської області	16	20	1,5	20	12,4	69,9
89.	Черкаська обласна військова адміністрація	2,5	16	20	20	11,3	69,8
90.	Жмеринська райдержадміністрація Вінницької області	10	14	14,5	20	11,1	69,6

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
91.	Фастівська райдержадміністрація Київської області	8	18	15	16,5	11,7	69,2
92.	Хмельницька райдержадміністрація Вінницької області	3	18	19	17,5	12,5	71
93.	Косівська міська рада	7,5	14	16,5	18	12,7	68,7
94.	Гайсинська міська рада	12,5	3	19,5	19	14,4	68,4
95.	Дрогобицька райдержадміністрація Львівської області	7,5	14	18,5	16,5	11,8	68,3
96.	Броварська міська рада	2,5	13	20	20	12,1	67,6
97.	Миргородська райдержадміністрація Полтавської області	4	15	16,5	20	11,4	66,9
98.	Коломийська міська рада	9,5	11,5	14,25	20	11,6	66,85
99.	Чортківська міська рада	2,5	14	18,5	17,5	14,3	66,8
100.	Новгород-Сіверська райдержадміністрація Чернігівської області	3,5	14	19,5	20	9,7	66,7
101.	Володимир-Волинська райдержадміністрація Волинської області	3,5	14	15,5	19,5	14	66,5
102.	Волинська обласна військова адміністрація	6	16	13,75	16,5	14	66,25
103.	Чернівецька райдержадміністрація Чернівецької області	18,5	14	1,5	19	13,2	66,2
104.	Жмеринська міська рада	5,5	13,5	16,75	19	11,2	65,95
105.	Роздільнянська райдержадміністрація Одеської області	7,5	15	19,5	15,5	8,4	65,9
106.	Роменська райдержадміністрація Сумської області	15	17	0	19	14,8	65,8
107.	Коростенська міська рада	14,5	3	16	20	12,1	65,6
108.	Одеська міська рада	4	14	18,5	15,5	13,6	65,6
109.	Ізяславська міська рада	1,5	15	19,5	17,5	11,9	65,4
110.	Ковельська міська рада	9	4	19	19	14,3	65,3
111.	Сарненська райдержадміністрація Рівненської області	2,5	13	18,5	19	12,1	65,1
112.	Косівська райдержадміністрація Івано-Франківської області	12,5	15	5,5	17,5	14,3	64,8
113.	Івано-Франківська обласна військова адміністрація	7	4	19,5	20	14,3	64,8
114.	Миколаївська обласна військова адміністрація	3,5	13,5	18	19,5	9,6	64,1

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
115.	Миколаївська міська рада	2,5	14,5	18	15,5	13,1	63,6
116.	Дніпровська міська рада	2,5	13,5	19	13	15,6	63,6
117.	Київська обласна військова адміністрація	2	13	19	16,5	12,8	63,3
118.	Хмельницька міська рада	8	4	19,5	19	11,4	61,9
119.	Донецька обласна військова адміністрація	13	12	19	5	12,4	61,4
120.	Херсонська обласна військова адміністрація	9	18	2	20	12,1	61,1
121.	Мукачівська райдержадміністрація Закарпатської області	13	12	5	19	11,7	60,7
122.	Бердичівська міська рада	8	13	15	11	13,6	60,6
123.	Коростенська райдержадміністрація Житомирської області	6	3	19	20	12,2	60,2
124.	Вознесенська райдержадміністрація Миколаївської області	13,25	16	17,5	4	9,4	60,15
125.	Уманська райдержадміністрація Черкаської області	8,5	18	15	5	13,1	59,6
126.	Білоцерківська міська рада	9,5	15	2	20	12,9	59,4
127.	Калузька міська рада	6,5	12	5	20	15,8	59,3
128.	Яворівська міська рада	2,5	11	17,5	13,5	14,6	59,1
129.	Полтавська обласна військова адміністрація	3	4	19,5	20	12,3	58,8
130.	Черкаська райдержадміністрація Черкаської області	13	10,5	4,5	17,5	13,2	58,7
131.	Закарпатська обласна військова адміністрація	4	18	5	19	12,6	58,6
132.	Тернопільська міська рада	6	15	1,5	20	14,3	56,8
133.	Тернопільська райдержадміністрація Тернопільської області	10,5	14	1,5	19	11,8	56,8
134.	Броварська райдержадміністрація Київської області	14	11,5	2	20	9,1	56,6
135.	Звенигородська міська рада	11,5	12,5	1,5	19	11,9	56,4
136.	Чернівецька міська рада	3,5	13	18,5	5	15,9	55,9
137.	Могилів-Подільська райдержадміністрація Вінницької області	9	18,5	0,25	18	9,9	55,65
138.	Білгород-Дністровська міська рада	6,5	16	1,5	18	13,3	55,3
139.	Обухівська міська рада	8	14,5	2	18	12,7	55,2
140.	Івано-Франківська міська рада	8,5	11,5	2	20	12,8	54,8

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
141.	Дубенська міська рада	7,5	17	1,5	16	12,7	54,7
142.	Ужгородська райдержадміністрація Закарпатської області	3,5	15	2	20	13,3	53,8
143.	Львівська міська рада	4,5	16	2	18	12,8	53,3
144.	Золочівська райдержадміністрація Львівської області	17	4	2	16,5	13,8	53,3
145.	Первомайська міська рада	10,5	15	1,5	14,5	11,4	52,9
146.	Баштанська райдержадміністрація Миколаївської області	11	13	1,5	13,5	13,8	52,8
147.	Стрийська райдержадміністрація Львівської області	7	14	13,75	5	12,9	52,65
148.	Бердичівська райдержадміністрація Житомирської області	3	18	2	18	11,4	52,4
149.	Київська міська військова адміністрація	3	4	16,5	16,5	12	52
150.	Лубенська міська рада	3,5	14	2	20	12,4	51,9
151.	Одеська райдержадміністрація Одеської області	5,5	14	0,5	20	11,9	51,9
152.	Тульчинська райдержадміністрація Вінницької області	13,25	10,5	2	15,5	10,4	51,65
153.	Вижницька міська рада	8,5	14	1,5	18	9,6	51,6
154.	Болградська райдержадміністрація Одеської області	10,5	3	14,75	13,75	9,2	51,2
155.	Березівська міська рада	6,5	15	4,5	15,5	9,7	51,2
156.	Полтавська райдержадміністрація Полтавської області	4	16	0,5	20	10,6	51,1
157.	Криворізька райдержадміністрація Дніпропетровської області	3	15	1,5	18	13,6	51,1
158.	Володимирська міська рада	5,5	13	2	19	11,6	51,1
159.	Харківська міська рада	4	16	1,5	19	10,4	50,9
160.	Луцька райдержадміністрація Волинської області	19	1,5	18	1,5	10,9	50,9
161.	Олександрійська міська рада	2,5	16	1,5	18	12,8	50,8
162.	Вінницька райдержадміністрація Вінницької області	1,5	15	2	20	12,2	50,7
163.	Синельниківська райдержадміністрація Дніпропетровської області	3	18	2	17,5	9,9	50,4

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
164.	Дністровська райдержадміністрація Чернівецької області	2,5	14	1,5	19	13,2	50,2
165.	Золочівська міська рада	2,5	17	4,5	18,25	7,9	50,15
166.	Гайсинська райдержадміністрація Вінницької області	10	13,5	2	14,5	9,7	49,7
167.	Подільська міська рада	11,25	3	17,75	5	12,6	49,6
168.	Звенигородська райдержадміністрація Черкаської області	11	15	3,5	5	14,8	49,3
169.	Новомосковська райдержадміністрація Дніпропетровської області	3	14	2	19,5	10,7	49,2
170.	Криворізька міська рада	2	16	1,5	18	11,6	49,1
171.	Новоукраїнська райдержадміністрація Кіровоградської області	3,5	13,5	1,5	17,5	12,7	48,7
172.	Ізмайльська міська рада	16,5	13	5,5	4	9,6	48,6
173.	Богодухівська райдержадміністрація Харківської області	2,5	13,5	2	20	10,6	48,6
174.	Миргородська міська рада	2,5	13	2	18,5	11,9	47,9
175.	Запорізька міська рада	2,5	14	1,5	18	11,5	47,5
176.	Прилуцька міська рада	2,5	14	2	20	8,7	47,2
177.	Нікопольська райдержадміністрація Дніпропетровської області	8	15	0	18	6	47
178.	Харківська обласна військова адміністрація	2,5	11	0	20	12,9	46,4
179.	Кам'янська райдержадміністрація Дніпропетровської області	2,5	15	1,5	19	8,1	46,1
180.	Тячівська райдержадміністрація Закарпатської області	13,5	11	2	5	14,6	46,1
181.	Золотоніська райдержадміністрація Черкаської області	3,5	13	2	15,5	11,6	45,6
182.	Березівська райдержадміністрація Одеської області	9,5	3	11,25	13,5	8,3	45,55
183.	Бучанська міська рада	9,5	3	2	19	11,2	44,7
184.	Червоноградська міська рада	9	14,5	2	5	13,6	44,1
185.	Самбірська міська рада	2,5	12	1,5	19	8,7	43,7
186.	Камінь-Каширська райдержадміністрація Волинської області	7,25	9,5	1,5	19	6,4	43,65

РЕЙТИНГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ 2026 РОКУ

№	Оберіть об'єкт моніторингу (орган державної влади або місцевого самоврядування)	Усне звернення та особистий прийом	Письмове звернення та дотримання похідних прав, пов'язаних із його розглядом	Усний запит	Письмовий запит	Оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах	Рейтинг 2026
187.	Звягельська міська рада	2,5	14	2	20	5	43,5
188.	Дніпровська райдержадміністрація Дніпропетровської області	1,5	15	0	19,5	7,4	43,4
189.	Павлоградська райдержадміністрація Дніпропетровської області	8	14,5	2	12,75	6,1	43,35
190.	Обухівська райдержадміністрація Київської області	10,5	4	1,5	17	10,2	43,2
191.	Уманська міська рада	6	3,5	1,5	19	12,1	42,1
192.	Тульчинська міська рада	9,5	3	0,5	18	9,9	40,9
193.	Охтирська райдержадміністрація Сумської області	3	15	5	4,5	12,2	39,7
194.	Кременецька міська рада	2,5	4	1,5	19	12,4	39,4
195.	Ніжинська міська рада	7,5	3	2	14,5	11,7	38,7
196.	Могилів-Подільська міська рада	2,5	11	1,5	13,5	10,2	38,7
197.	Харківська райдержадміністрація Харківської області	2,5	4	1,5	18	12,4	38,4
198.	Хустська міська рада	3	4	2	17,5	11,1	37,6
199.	Болградська міська рада	3,5	3	2	15,5	10,9	34,9
200.	Чернігівська міська рада	1,5	10,5	1,5	5	11,8	30,3

ДВАДЦЯТКА ЛІДЕРІВ СЕРЕД ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ
Й ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ
МОНІТОРИНГУ У 2022-2026 РОКАХ

Об'єкт моніторингу	Рейтинг 2022	Рейтинг 2023	Рейтинг 2024	Рейтинг 2025	Рейтинг 2026	Сума за 5 років	Середній бал	Динаміка (+/-)
Рівненська обласна військова адміністрація	88	88,5	84,8	91,3	93,9	446,5	89,3	2,6
Чернігівська обласна військова адміністрація	69	89,5	94,3	89,4	94,9	437,1	87,42	5,5
Конотопська райдержадміністрація Сумської області	87	85	83,1	88,5	86,6	430,2	86,04	-1,9
Коломийська райдержадміністрація Івано-Франківської області	70	88,5	92,5	92,4	85,6	429	85,8	-6,8
Яворівська райдержадміністрація Львівської області	93	70	87,6	84,95	84,1	419,65	83,93	-0,85
Ужгородська міська рада	90	87,5	78,1	68,5	89,8	413,9	82,78	21,3
Звягельська райдержадміністрація Житомирської області	76	85,5	84,2	77,2	90,9	413,8	82,76	13,7
Сумська обласна військова адміністрація	87	76,5	87,6	76	80,8	407,9	81,58	4,8
Рівненська міська рада	70	80,5	86,2	94,3	76,2	407,2	81,44	-18,1
Хмельницька райдержадміністрація Хмельницької області	77	72	89,4	75,7	91,3	405,4	81,08	15,6
Вараська райдержадміністрація Рівненської області	81	75	87,5	75,8	85,9	405,2	81,04	10,1
Шосткинська райдержадміністрація Сумської області	71	60,5	94,9	90,1	87,4	403,9	80,78	-2,7
Сумська райдержадміністрація Сумської області	77	89,5	81,1	67,1	86,9	401,6	80,32	19,8
Самарівська міська рада	Не оцінювався	Не оцінювався	Не оцінювався	82,3	75,6	157,9	78,95	-6,7
Кропивницька райдержадміністрація Кіровоградської області	75	75,5	75	83,2	85,6	394,3	78,86	2,4
Корюківська райдержадміністрація Чернігівської області	83	55,5	84,8	88,4	82,1	393,8	78,76	-6,3
Кам'янська міська рада	Не оцінювався	Не оцінювався	Не оцінювався	77,05	80,3	157,35	78,675	3,25
Львівська райдержадміністрація Львівської області	75	64	70,1	90,6	93,3	393	78,6	2,7
Івано-Франківська райдержадміністрація Івано-Франківської області	74	83,5	65,7	89,1	79,7	392	78,4	-9,4
Верховинська райдержадміністрація Івано-Франківської області	86	81	88,3	64,3	71,6	391,2	78,24	7,3

